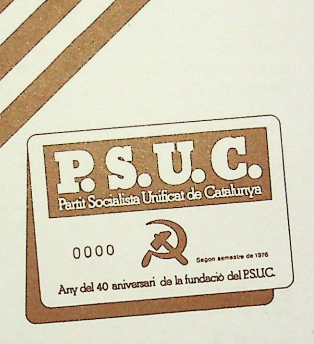
UNA SOCIETAT NOVA AMB LES DONES

ingressa al P. S. U. C.

Partit Socialista Unificat de Catalunya

El PSUC, contra la discriminació

Durant quaranta anys, les dones hem patit, junt amb els homes, la manca de llibertats polítiques i de tots els drets propis dels ciutadans d'un Estat democràtic.

Però les dones, a més a més, hem estat sotmeses a una doble opressió:

— La legislació franquista és l'expressió més palpable d'una voluntat discriminatòria envers la dona, no solament en el terreny polític, sinó també en els terrenys matrimonial, laboral i fins i tot en el mercantil.

— L'ideologia feixista dominant durant aquests anys ha elevat al màxim la marginació i la sobre-explotació de la dona. Tot mitificant els papers d'esposa resignada i de mare sacrificada, l'ha reclosa a la llar i ha impedit que prengui consciència i que es rebel·li contra l'opressió que sofreix quotidianament.

El PSUC, per la democràcia

Per tal que una societat sigui realment democràtica, ha de garantir a tots els ciutadans l'exercici dels drets inalieables de la persona, sense cap mena de discriminació entre els dos sexes.

En el marc de la lluita per la democràcia i la consecució per a Catalunya de l'Estatut d'Autonomia, el PSUC exigeix la derogació de les lleis que discriminen la dona i la recuperació dels drets que les dones catalanes tenien el 1936:

— Igualtat dels cònjuges dins el matrimoni.

— Igualtat de tots els fills nascuts tant dins com fora del matrimoni.

— Dret al divorci, a petició dels dos cònjuges o d'un d'ells.

— Reforma eugènica de l'avortament.

Les dones no acceptem de tornar al silenci. Les dones no acceptem papers mitificats. Tenim moltes coses a dir, valors i idees noves a aportar a la construcció d'una societat que no podrà ser nova i pluralista si no és construïda amb les dones i també per a les dones.

La dona suporta la crisi

Com sempre, el pes de la crisi econòmica recau sobre les espatlles dels treballadors, però encara amb més força sobre les dones:

— Per afrontar els augments dels preus dels productes alimentaris, són les dones qui han d'estirar el presupost familiar a força d'enginy.

— Quan es redueixen els llocs de treball, les dones són les primeres a ser despatxades i les últimes a trobar feina.

— L'última partida del presupost de l'Estat és la destinada a cobrir els serveis i les necessitats socials (guarderies, escoles, atenció als jubilats i pensionistes, etc.). La família ha de substituir l'Estat, i dins de la família, és la dona qui assumeix aquestes tasques.

Però la crisi no es resol amb la renúncia i la resignació de la dona

Solament amb una reestructuració profunda de l'aparell de l'Estat, amb una distribució racional del pressupost, amb una reforma fiscal radical, amb l'eradicació de la corrupció i de la fuga de capitals, amb la reforma de la Seguretat Social, etc., és a dir amb el control democràtic de la gestió del govern serà possible d'afrontar la crisi i de resoldre les greus problemes de la nostra economia.

El PSUC, junt amb d'altres partits democràtics, pot garantir una nova direcció política i econòmica capaç d'afrontar la reconstrucció econòmica, la consecució de llocs de treball per a tots, la creació de serveis socials adequats i que faciliti cap a l'emancipació real de la dona.

L'Emancipació comença pel treball

L'emancipació comença per la independència econimica, i per tant, pel treball. Però el treball suposa, a més, la participació plena en el terreny social. És l'únic camí per la integració de la dona a la societat en les mateixes condicions que l'home.

En el nostre pais, solament 24 dones de cada 100 treballen en tasques extradomèstiques.

La manca de serveis col·lectius recau sobre les condicions de treball de la dona, la qual es veu obligada, en qualsevol cas, a una doble jornada de treball o a realitzar treballs a casa amb salaris ínfims, sense assegurances socials ni protecció laboral.

La incorporació de la dona al món del treball és considerada encara com una etapa provisional fins al matrimoni, i sinó, com un sou-ajuda per al pressupost familiar. El treball de la dona és considerat sempre com de segona categoria.

Les dones que treballen en fàbriques o despatxos pateixen, en la majoria dels casos, les conseqüències d'una legislació discriminatòria que es tradueix en diferents categories professionals entre homes i dones, la qual cosa implica una remuneració inferior per al mateix treball, en dificultats de promoció, etc.

Cada dona ha de reivindicar el dret a un lloc de treball i a un salari just en igualtat de condicions amb els altres treballadors.

Aquestes reivindicacions de les dones només poden ser satisfetes en un sistema plenament democràtic com el que propugna el PSUC.

No hi ha igualtat en el treball sense educació no discriminatòria

La situació d'inferioritat de la dona és introduïda a la mentalitat de les nenes i dels nens des dels primers passos de l'educació familiar i pre-escolar, i continua al llarg de tot el periode de formació.

Quant a la formació professional, la dona és orientada cap a tasques considerablement específicament femenines (secretària, enfermera, perruquera, etc.). A l'ensenyament superior, el nombre de dones és sensiblement inferior, especialment a les carreres tècniques.

Les dones aspirem a una nova societat on no existeixin papers pre-establerts per a l'home i per a la dona.

Llibertat per a la dona: control de la natalitat

La maternitat acompleix una funció essencial dins la societat. Però ha de ser també una experiència enriquidora per a la dona. I això és possible quan respón a un acte voluntari i responsable.

L'alliberament de la dona exigeix un programa ampli de control de la natalitat que inclogui l'ús legal de contraceptius, i a càrrec de la Seguretat Social. El PSUC ofereix un programa de transformació del sistema educatiu, sanitari, etc., que farà possible l'avenç cap a l'alliberament de la dona.

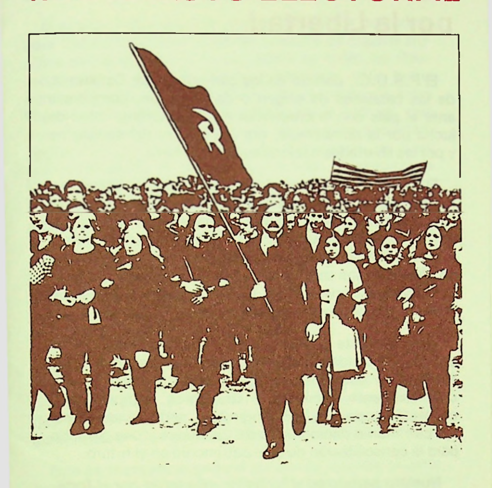
A través de la democràcia, les dones hem d'intervenir en el canvi cap a una societat dins la qual no sigui possible cap mena d'opressió: ni ecnonòmica, ni sexista, ni nacional, ni racista.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya ofereix a totes les dones el marc adient per coprotagonitzar amb l'home la lluita per assolit aquesta nova societat.

EL P.S.U.C. LLUITA PER LA LLIBERTAT I EL SOCIALISME

UNEIX-TE A LA NOSTRA LLUITA

MANIFIESTO ELECTORAL

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

SI DESITGES MÉS INFORMACIÓ ESCRIU A CENTRE DE RECERCA MULTIDISCIPLINÀRIA, C/. CONDE DEL ASALTO, 10, 4.art, 2.a BARCELONA-1, O TELEFONAR AL NUMERO 301 58 95 de 18 a 22 HORES.

AGRUPACIÓ DISTRICTE V.a

PSUC: 40 Años de Lucha por la Libertad

El P.S.U.C., partido de los comunistas de Catalunya, de los catalanes de origen o de adopción, comparece ante el país con la credencial de sus cuarenta años de lucha por la democracia, por los ideales del socialismo y por las libertades nacionales de Catalunya.

El P.S.U.C. es un partido nacional catalán, basado en los principios del marxismo, del leninismo y de otras aportaciones posteriores del pensamiento revolucionario. Es el partido más representativo de la clase obrera y de las fuerzas progresistas de Catalunya. Sus señas de identidad son las que le han dado la práctica política, continuada y consecuente, por la libertad y la democracia, en nombre de estos principios.

Mantener esta trayectoria sin desfallecimiento, en las difíciles condiciones del franquismo, ha costado grandes esfuerzos y sacrificios. No pretendemos hacer de ello una arrogante exhibición. Queremos, simplemente, constatarlo, porque constituye una parte fundamental del patrimonio democrático de Catalunya y una garantía para la consolidación de este patrimonio en el futuro.

Nuestro partido es el luchador más tenaz por el fortalecimiento de CC.OO. y de la unidad sindical obrera, por los derechos políticos y las reivindicaciones económicas de los trabajadores, por la amnistía política y laboral y por las libertades democráticas sin excepción. El P.S.U.C. ha estado siempre a la cabeza de la lucha por los derechos de la lengua catalana y por la restitución de los principios e instituciones del Estatuto de 1932 como primer paso para el pleno ejercicio del derecho de autodeterminación del pueblo catalán. Al mismo tiempo, el P.S.U.C. es el más decidido defensor de los derechos de los inmigrantes, comprendido el de conservar y cultivar su lengua materna y cultura específica sin que por esto sean objeto de ninguna discriminación. El P.S.U.C., juntamente con los comunistas de los otros pueblos del Estado español, ha definido la política de reconciliación nacional y ha luchado para hacer de ella la vía principal de avance hacia la democracia.

El P.S.U.C. ha luchado en todo momento para hacer realidad la más amplia unidad de las fuerzas democráticas de Catalunya. Por esto ha sido uno de los impulsores más decididos de todas las iniciativas unitarias y, particularmente, de la Comissió Coordinadora de Forces

Polítiques de Catalunya, de la Assemblea de Catalunya y del Consell de Forces Polítiques de Catalunya, y ha procurado en todo momento que esta lucha unitaria avanzara en estrecha unión con la de las fuerzas democráticas del resto del Estado español. Nuestro partido ha considerado y considera que no habrá libertad ni autonomía en Catalunya si no hay plenitud de libertades en todo el Estado. Por esto ha fomentado siempre la participación de las fuerzas de la oposición catalana en las plataformas y las acciones unitarias de todos los pueblos de España y ha rechazado los intentos de aislarnos de esta acción conjunta.

El combate por la democracia se encuentra ahora en un momento decisivo. La movilización cada vez más amplia de los trabajadores y otros sectores populares y el fortalecimiento de los organismos unitarios de la oposición democrática han obligado a los gobiernos de la monarquía a retroceder. Aquello que en el gobierno Arias-Fraga era una maniobra reformista limitada, autoritaria y excluyente, se ha convertido, con el gobierno Suárez, en una política reformista que se ha tenido que situar mucho más en el terreno propuesto por la oposición democrática.

Pero aún no hemos conseguido liquidar totalmente la herencia del régimen franquista. Aún subsisten algunas de sus instituciones fundamentales, aunque el sistema como tal esté ya en una crisis irreversible. Ante la presión de las fuerzas democráticas, el gobierno ha tenido que convocar elecciones. Pero el marco y las condiciones en que las ha convocado no permiten aún calificarlas de elecciones libres.

PSUC: Por unas elecciones libres

Sin embargo, el P.S.U.C. acudirá a estas elecciones. Primero, para contribuir a hacer de ellas unas elecciones libres e impedir que se puedan convertir en una falta legitimización de una democracia recortada y excluyente. Por esto el P.S.U.C. entiende la campaña electoral como UNA GRAN BATALLA POLITICA POR LAS LIBERTADES Y POR LAS CONDICIONES DE UNAS ELECCIONES LIBRES.

Pero acudirá también con voluntad de victoria, con voluntad de hacer de estas elecciones un gran triunfo de las fuerzas democráticas y un decisivo paso adelante en la lucha por la democracia y la libertad.

Las elecciones se sitúan aún en el marco de las instituciones franquistas. Pero si las fuerzas democráticas obtenemos la victoria y conseguimos la mayoría en las futuras Cortes, podemos hacer que éstas se conviertan en Cortes Constituyentes y emprendan la elaboración de una Constitución democrática.

A fin de conseguir estos objetivos, consideramos que todas las fuerzas democráticas tienen que coincidir en la elaboración y la aplicación de un PACTO CONSTITUCIONAL. Este pacto tiene que recoger los principios fundamentales de una CONSTITUCION DEMOCRATICA y tiene que expresar la voluntad de estas fuerzas de luchar en común —dentro del respeto de la identidad de cada una— para hacer posible una Constitución de la cual nadie se sienta excluido, una Constitución que permita estabilizar la democracia y aislar a los sectores partidarios de volver a la dictadura.

Con esta perspectiva, nuestro partido propugna los siguientes principios básicos de la Constitución democrática:

— Reconocimiento constitucional de los pactos internacionales de Derechos Humanos e institucionalización de todas las libertades que contienen.

— Igualdad de derechos para el hombre y la mujer y mayoría de edad de los dos a los 18 años, con todos los efectos políticos y civiles. Abolición de todas las leyes que discriminan a la mujer.

— Organización del Estado, funcionamiento de todos los órganos y definición de todas las instituciones según el principio de la soberanía popular, libremente expresada.

— Supremacía del Parlamento, democráticamente elegido. Gobierno emanado del Parlamento y plenamente responsable ante él.

— Reconocimiento del carácter plurinacional de España y organización del Estado según un principio general de autonomía y de descentralización a todos los niveles, que permita avanzar hacia la creación de un Estado federal.

— Separación de la Iglesia y el Estado, con garantía de pluralismo ideológico y de respeto a la persona y conciencia individual en el marco de un Estado laico.

— Reconocimiento de un marco de libertades y de

principios de organización que permitan emprender dentro del respeto a la Constitución, las transformaciones sociales, económicas y políticas de una democracia avanzada, de una democracia política y social como vía de progreso hacia el socialismo en la libertad y la democracia.

En Catalunya, además de estos principios generales, consideramos que el Pacto Constitucional debe contener un acuerdo fundamental por el restablecimiento de los principios y las instituciones del Estatuto de 1932. El P.S.U.C. propone a las otras fuerzas políticas democráticas de Catalunya la formación de un Consell Provisional de la Generalitat, fruto de una negociación consecuente y responsable, que, funcionando según dichos principios e instituciones del Estatuto, supervise y controle el proceso electoral en marcha y, una vez celebradas las elecciones generales, convoque las elecciones al Parlamento de Catalunya.

El P.S.U.C. considera que esta batalla por las elecciones libres y por unas Cortes con mayoría democrática es también una batalla para conseguir un marco político que permita enfocar, negociar y resolver democráticamente una salida progresista a la gran crisis económica en que se encuentra nuestro país. Mientras subsistan las instituciones del régimen franquista será muy difícil que la clase obrera y los otros sectores populares puedan defenderse con éxito contra los efectos de una crisis que la gran patronal quiere cargarles a sus espaldas.

Para defender los intereses de la clase obrera y restantes clases populares, el P.S.U.C. considera que un gobierno emanado de una futura mayoría de fuerzas democráticas tendrá que abordar inmediatamente la solución de los problemas económicos y sociales más urgentes con la participación de los trabajadores a través de sus auténticos representantes. Esta solución deberá basarse, a nuestro entender, en medidas como las siguientes:

— Estabilización de los precios al consumidor.

— Elevación de los salarios, sueldos y pensiones, especialmente los más bajos. Salario mínimo suficiente. Garantías de colocación y subsidio de paro efectivo y eficaz.

— Plan de inversiones públicas en bienes de consumo colectivo: viviendas, escuelas, guarderías, hospitales y otras obras públicas que respondan a necesidades colectivas fundamentales.

— Control y reforma democrática de la Seguridad Social.

— Control efectivo del crédito por las instituciones democráticas del Estado.

— Reforma fiscal que disminuya los impuestos indirectos y aumente los directos sobre las rentas más elevadas.

— Amplia ayuda financiera y técnica a la agricultura, precios remuneradores para sus productos. Fomento de las cooperativas y los sindicatos agrícolas. Ayuda a la transformación y a la comercialización de los productos del campo por parte de los productores.

— Ayuda financiera decidida para la pequeña y mediana empresa.

— Política exterior comercial orientada hacia el Mercado Común, pero también hacia la ampliación y diversificación crecientes de los mercados.

El P.S.U.C. considera que, para que las aspiraciones del pueblo de Catalunya y del resto de los pueblos de España se puedan expresar libremente, es necesario que estas elecciones se celebren en un clima de paz y serenidad.

La mejor garantía contra la violencia es la organización y el protagonismo crecientes de todos los sectores de la sociedad, la participación activa de todos los ciudadanos, mujeres y hombres, en todo tipo de organizaciones políticas, sindicales y cívicas. Hace falta, también, una resuelta actitud del gobierno y de las fuerzas de orden público contra las provocaciones fascistas y antidemocráticas.

Pero es preciso, igualmente, que las elecciones sean una confrontación civilizada de ideas y soluciones entre las fuerzas democráticas. Es ésta una hora grave y decisiva. Es la hora de construir una democracia sólida y duradera, de salir de la crisis económica hacia una ordenación más justa y más próspera, la hora de afirmar la plena personalidad nacional de Catalunya y de conquistar las instituciones y los principios del Estatuto de Autonomía.

PSUC: Socialismo en Libertad

La batalla por unas elecciones libres y por una victoria electoral de las fuerzas democráticas se inscribe, para nosotros, en un proceso general de avance hacia una

forma superior de organización de la sociedad, hacia el socialismo.

El avance hacia el socialismo que nosotros queremos para Catalunya y para todos los pueblos de España significa desde ahora una potenciación de todas las libertades que seamos capaces de conquistar en la lucha contra los restos del franquismo. En el marco de estas libertades, las fuerzas del trabajo y de la cultura, que constituyen la inmensa mayoría de nuestra sociedad, podrían forjar nuevas formas de democracia de base complementarias de las ya conquistadas, impulsarán la lucha contra el poder de los monopolios hasta derrotarlo y poner en manos de toda la sociedad los principales centros del desarrollo económico y social, introducirán profundas reformas en los aparatos del Estado, crearán las condiciones para un desarrollo continuo de las fuerzas productivas y para una mejora constante del bienestar de la población y, en definitiva, establecerán las bases para una solución democrática y progresista de todas las contradicciones sociales.

Este avance democrático hacia el socialismo exige un clima internacional de distensión y coexistencia pacífica, un clima de paz y de verdadera independencia nacional, que permita avanzar hacia la definitiva superación de los bloques en que hoy está dividido el mundo.

Este es el proyecto general en que se inscribe nuestra batalla actual por las libertades y la democracia. De la victoria en este combate, de la consolidación efectiva de las libertades democráticas depende la posibilidad de avanzar pacíficamente y libremente hacia un nuevo modelo de sociedad basado en la satisfacción creciente de las necesidades colectivas y no en los intereses privados del capital monopolista.

El P.S.U.C. es ya una fuerza decisiva en este combate por las libertades, la democracia y el socialismo. Pero este proyecto no triunfará sin la participación y la movilización de la clase obrera y de todas las clases populares en lucha por unas elecciones libres y por la victoria electoral de las fuerzas democráticas, y en la lucha por la consolidación democrática y por el socialismo.

En esta batalla electoral el P.S.U.C. presenta sus candidatos ante los trabajadores y todo el pueblo de Catalunya y les invita a votar por ellos.

El Comité Central del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

Barcelona, marzo de 1977

PROPUESTA DE CANDIDATOS

Por Barcelona

1. Gregori López Raimundo
2. Antoni Gutiérrez Díaz
3. Cebrià García Sànchez
4. Jordi Solè Tura
5. Joan Ramos
6. Josep M.ª Riera
7. M.ª Dolors Calvet
8. Miquel Núñez
9. Alfons Carles Comín
10. Montserrat Roig
11. Josep Lluís López Bulla
12. Jordi Borja
13. Josep M.ª Rodríguez Rovira
14. Mercè Olivares (Hospitalet)
15. Jordi Conill
16. Agustí Prats
17. Francesc Tribes (Vallès Occidental)
18. Xavier Folch
19. Pere Soto (Badalona, Sta. Coloma)
20. Rafael Ribó
21. Francesc Amorós (Pegaso)
22. Xavier Mercadal (Osona)
23. Manuel Vàzquez Montalbán
24. Isabel Vicente
25. Lluís Salvadores
26. Francesc Padullés (Bages)
27. Jordi Teixidor
28. Anna Boch (Vallès Oriental)
29. Agustí Valdé (Maresme)
30. Foc Fuentes (Terrassa)
31. María Ruíz
32. Alfred Bienzobas (Cerdanyola, Ripollet)
33. Isabel López (Seat)
34. Nolasc Acarín
35. Alfred Clemente
36. Marta Farrés (Cornellà)
37. Carles Prieto
38. Josep Toledano (Vilanova)
39. Silvestre Gilabert
40. Joan Ignasi Valdivieso
41. Lluís Romero

Por Girona

1. Carles Caussa
2. Francesc Frutos
3. Francesc Parerols
4. Matilde Barbero
5. Pere Pujol Jordana

Por Lleida

1. Pere Ardiaca
2. Vicenç Valentínez
3. Felip Castells
4. Magda Ballester
5. Gregori Gallego

Por Tarragona

1. Josep Sol'e Barberà
2. Josep Arjona
3. Rafael Nadal
4. Conrad Rebull
5. Josep M.ª Castell

MANIFEST ELECTORAL

PSUC: 40 Anys de Lluita per la Llibertat

El P.S.U.C., partit dels comunistes de Catalunya, dels catalans d'origen o d'adoptció, compareix davant el país amb la credencial dels seus quaranta anys de lluita per la democràcia, pels ideals del socialisme i per les llibertats nacionals de Catalunya.

El P.S.U.C. és un partit nacional català, basat en els principis del marxisme, del leninisme i d'altres aportacions posteriors del pensament revolucionari. Es el partit més representatiu de la classe obrera i de les forces progressives de Catalunya. Els seus signes d'identitat són els que li ha donat la pràctica política, continuada i conseqüent, per la llibertat i la democràcia, en nom d'aquests principis.

Mantenir aquesta trajectòria sense defalliment, en les difícils condicions del franquisme, ha costat grans esforços i sacrificis. No pretenem fer-ne una exhibició arrogant. Volem, simplement, constatar-ho, perquè constitueix una part fonamental del patrimoni democràtic de Catalunya i una garantia per a la consolidació d'aquest patrimoni en el futur.

El nostre partit és el lluitador més tenaç per l'enfortiment de Comissions Obreres i de la unitat sindical obrera, pels drets polítics i les reivindicacions económiques dels treballadors, per l'amnistia política i laboral i per les llibertats democràtiques sense excepció. El P.S.U.C. ha estat sempre al capdavant de la lluita pels drets de la llengua catalana i per la restitució dels principis i institucions de l'Estatut de 1932 com a primer pas per al ple exercici del dret d'autodeterminació del poble català. Al mateix temps, el P.S.U.C. és el defensor més decidit dels drets dels immigrants, comprès el de conservar i cultivar la seva llengua materna i cultura específica sense que per això siguin objecte de cap discriminació. El P.S.U.C., juntament amb els comunistes dels altres pobles de l'Estat espanyol, ha definit la política de reconciliació nacional i ha lluitat per fer-ne la via principal d'avanç cap a la democràcia.

El P.S.U.C. ha lluitat en tot moment per fer realitat la més àmplia unitat de les forces democràtiques de Catalunya. Per això ha estat un dels propulsors més decidits de totes les iniciatives unitàries i, particularment, de la Comissió Coordinadora de Forces Politiques de Catalunya, de l'Assemblea de Catalunya, del Consell de Forces Politiques de Catalunya i ha procurat en tot moment que aquesta lluita unitària avancés en estreta unió amb la de

les forces democràtiques de la resta de l'Estat espanyol. El nostre partit ha considerat i considera que no hi haurà llibertat ni autonomia a Catalunya si no hi ha plenitud de llibertats a tot l'Estat. Per això ha fomentat sempre la participació de les forces de l'oposició catalana en les plataformes i les accions unitàries de tots els pobles d'Espanya i ha rebutjat els intents d'aïllar-nos d'aquesta acció conjunta.

El combat per la democràcia es troba ara en un moment decisiu. La mobilització cada vegada més àmplia dels treballadors i altres sectors populars i l'enfortiment dels organismes unitaris de l'oposició democràtica han obligat els governs de la monarquia a retrocedir. Allò que en el govern Arias-Fraga era una maniobra reformista limitada, autoritària i excloent, s'ha convertit, amb el govern Suàrez, en una política reformista que s'ha hagut de situar molt més en el terreny proposat per l'oposició democràtica.

Però encara no hem aconseguit liquidar totalment l'herència del règim franquista. Encara subsiteixen algunes de les seves institucions fonamentals, bé que el sistema com a tal estigui ja en una crisi irreversible. Davant la pressió de les forces democràtiques, el govern ha' hagut de convocar eleccions. Però el marc i les condicions en què les ha convocades no permeten encara de qualificar-les d'eleccions lliures.

PSUC: Per unes eleccions lliures

Tanmateix, el P.S.U.C. acudirà a aquestes eleccions. Primer, per contribuir a ferne unes eleccions lliures i impedir que es puguin convertir en una falsa legitimació d'una democràcia retallada i excloent. Per això el P.S.U.C. entén la campanya electoral com UNA GRAN BATALLA POLITICA PER LES LLIBERTATS I PER LES CONDICIONS D'UNES ELECCIONS LLIURES.

Però hi acudirà també amb voluntat de victòria, amb voluntat de fer d'aquestes eleccions un gran triomf de les forces democràtiques i un decisiu pas endavant en la lluita per la democràcia i la llibertat.

Les eleccions se situen, encara, en el marc de les institucions franquistes. Però si les forces democràtiques obtenim la victòria i aconseguim la majoria a les futures Corts, podem fer que aquestes es converteixin en Corts Constituents i emprenguin l'elaboració d'una Constitució democràtica.

Per tal d'aconseguir aquests objectius, considerem que totes les forces democràtiques han de coincidir en l'elaboració i l'aplicació d'un PACTE CONSTITUCIONAL. Aquest pacte ha de recollir els principis fonamentals d'una CONSTITUCIO DEMOCRATICA i ha d'expressar la voluntat d'aquestes forces de lluitar en comú —dins el respecte de l'identitat de cadascuna— per fer possible una Constitució de la qual ningú no se senti exclòs, una Constitució que permeti estabilitzar la democràcia i aïllar els sectors partidaris de tornar a la dictadura.

Amb aquesta perspectiva, el nostre partit propugna els següents principis bàsics de la Constitució democràtica:

— Reconeixement constitucional dels pactes internacionals de Drets Humans i institucionalització de totes les llibertats que contenen.

— Igualtat de drets per a l'home i la dona i majoria d'edat de tots dos als 18 anys, amb tots els efectes polítics i civils.

— Abolició de totes les lleis que discriminen la dona.

— Organització de l'Estat, funcionament de tots els òrgans i definició de totes les institucions segons el principi de la sobirania popular, lliurament expresada.

— Supremacia del Parlament, democràticament elegit. Govern emanat del Parlament i plenament responsable davant d'ell.

— Reconeixement del caràcter plurinacional d'Espanya i organització de l'Estat segons un principi general d'autonomia i de descentralització a tots els nivells, que permeti avançar cap a la creació d'un Estat federal.

— Separació de l'Església i l'Estat, amb garantia de pluralisme ideològic i de respecte a la persona i consciència individual en el marc d'un Estat laic.

— Reconeixement d'un marc de llibertats i de principis d'organització que permetin emprendre, dins el respecte a la Constitució, les transformacions socials, econòmiques i polítiques d'una democràcia avançada, d'una democràcia política i social com a via de progrés cap al socialisme en la llibertat i la democràcia.

A Catalunya, a més d'aquests principis generals, considerem que el Pacte Constitucional ha de contenir un

acord fonamental pel restabliment dels principis i les institucions de l'Estatut de 1932. El P.S.U.C. proposa a les altres forces polítiques democràtiques de Catalunya la formació d'un Consell Provisional de la Generalitat, fruit d'una negociació conseqüent i responsable, que, funcionant segons els dits principis i institucions de l'Estatut, supervisi i controli el procés electoral en marxa i, un cop celebrades les eleccions generals, convoqui les eleccions al Parlament de Catalunya.

El P.S.U.C. considera que aquesta batalla per les eleccions lliures i per unes Corts amb majoria democràtica ès també una batalla per a aconseguir un marc polític que permeti enfocar, negociar i resoldre democráticament una sortida progressista a la gran crisi econòmica en què es troba el nostre país. Mentre subsisteixin les institucions del règim franquista serà molt difícil que la classe obrera i els altres sectors populars puguin defensar-se amb èxit contra els efectes d'una crisi que la gran patronal els vol carregar a les seves espatlles.

Per defensar els interessos de la classe obrera i restants classes populars, el P.S.U.C. considera que un govern emanat d'una futura majoria de forces democràtiques haurà d'abordar immediatament la solució dels problemes econòmics i socials més urgents amb participació dels treballadors a través dels seus autèntics representants. Aquesta solució s'haurà de basar, al nostre entendre, en mesures com les següents:

— Estabilització dels preus al consumidor.

— Elevació de salaris, sous i pensions, especialment els més baixos. Salari mínim suficient. Garanties de col·locació i subsidi d'atur efectiu i eficaç.

— Pla d'inversions públiques en béns de consum col·lectiu: vivendes, escoles, guarderies, hospitals i altres obres públiques que responguin a necessitats col·lectives fonamentals.

— Control i reforma democràtica de la Seguretat Social.
— Control efectiu del crèdit per les institucions democràtiques de l'Estat.

— Reforma fiscal que disminueixi els impostos indirectes i augmenti els directes sobre les rendes més elevades.

— Amplia ajuda financera i tècnica a l'agricultura, amb preus remuneradors per als seus productes. Foment de les cooperatives i els sindicats agrícoles. Ajuda a transformació i a la comercialització dels productes del camp per part dels productors.

— Ajuda financera decidida per a la petita i mitjana empresa.

— Política exterior comercial orientada cap al Mercat Comú, però també cap a l'ampliació i la diversificació creixents dels mercats.

El P.S.U.C. considera que, per tal que les aspiracions del Poble de Catalunya i de la resta dels pobles d'Espanya puguin expresar lliurement, cal que aquestes eleccions es celebrin en un clima de pau i serenitat.

La millor garantia contra la violència és l'organització i el protagonisme creixents de tots els sectors de la societat, la participació activa de tots els ciutadans, dones i homes, en tota mena d'organitzacions polítiques, sindicals i cíviques. Cal, també, una resoluda actitud del govern i de les forces d'ordre públic contra les provocacions feixistes i antidemocràtiques.

Però cal, igualment, que les eleccions siguin una confrontació civilitzada d'idees i de solucions entre les forces democràtiques. Es una hora greu i decisiva. Es l'hora de construir una democràcia sòlida i duradora, de sortir de la crisi econòmica cap a una ordenació més justa i més pròspera, l'hora d'afirmar la plena personalitat nacional de Catalunya i de conquerir les institucions i els principis de l'Estatut d'Autonomia.

PSUC: Socialisme en Llibertat

La batalla per unes eleccions lliures i per una victòria electoral de les forces democràtiques s'inscriu per a nosaltres en un procés general d'avanç cap a una forma superior d'organització de la societat, cap al socialisme.

L'avanç cap al socialisme que nosaltres volem per a Catalunya i per a tots els pobles d'Espanya significa des d'ara una potenciació de totes les llibertats que siguem capaços de conquerir en la lluita contra les restes del franquisme. En el marc d'aquestes llibertats, les forces del treball i de la cultura, que constitueixen la immensa majoria de la nostra societat, podran forjar noves formes de democràcia de base complementàries de les ja conquerides, impulsaran la lluita contra el poder dels monopolis fins a derrotar-lo i posar en mans de tota la societat els centres principals del desenvolupament econòmic i social, introduiran profundes reformes en els aparells de l'Estat, crearan les condicions per a un desenrotllament continu de les forces productives i per a una millora constant del benestar de la població i, en defini-

tiva, establiran les bases per a una solució democràtica i progressiva de totes les contradiccions socials.

Aquest avanç democràtic cap al socialisme exigeix un clima internacional de distensió i coexistència pacífica, un clima de pau i de veritable independència nacional, que permeti avançar cap a la definitiva superació dels blocs en qué avui està dividit el món.

Aquest és el projecte general en què s'inscriu la nostra batalla actual per les llibertat i la democràcia. De la victòria en aquest combat, de la consolidació efectiva de les llibertats democràtiques depèn la possibilitat d'avançar pacíficament i lliurement cap a un nou model de societat basat en la satisfacció creixent de les necessitats col·lectives i no en els interessos privats del capital monopolista.

El P.S.U.C. és ja una força decisiva en aquest combat per les llibertats, la democràcia i el socialisme. Però aquest projecte no triomfarà sense la participació i la mobilització de la classe obrera i de totes les classes populars en la lluita per unes eleccions lliures i per una victòria electoral de les forces democràtiques, i en la lluita per la consolidació democràtica i pel socialisme.

En aquesta batalla electoral el P.S.U.C. presenta els seus candidats davant els treballadors i tot el poble de Catalunya i els invita a votar per ells.

Març del 1977

El Comitè Central del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

PROPOSTES DE CANDIDATURES

Per Barcelona

1. Gregori López Raimundo
2. Antoni Gutiérrez Díaz
3. Cebrià García Sànchez
4. Jordi Solè Tura
5. Joan Ramos
6. Josep Mª Riera
7. Mª Dolors Calvet
8. Miquel Núñez
9. Alfons Carles Comín
10. Montserrat Roig
11. Josep Lluís López Bulla
12. Jordi Borja
13. Josep Mª Rodríguez Rovira
14. Mercè Olivares (Hospitalet)
15. Jordi Conill
16. Agustí Prats
17. Francesc Tribes (Vallès Occidental)
18. Xavier Folch
19. Pere Soto (Badalona, Sta. Coloma)
20. Rafael Ribó
21. Francesc Amorós (Pegaso)
22. Xavier Mercadal (Osona)
23. Manuel Vàzquez Montalbán
24. Isabel Vicente
25. Lluís Salvadores
26. Francesc Padullés (Bages)
27. Jordi Teixidor
28. Anna Boch (Vallès Oriental)
29. Agustí Valdè (Maresme)
30. Foc Fuentes (Terrassa)
31. María Ruíz
32. Alfred Bienzobas (Cerdanyola, Ripollet)
33. Isabel López (Seat)
34. Nolasc Acarín
35. Alfred Clemente
36. Marta Farrés (Cornellà)
37. Carles Prieto
38. Josep Toledano (Vilanova)
39. Silvestre Gilabert
40. Joan Ignasi Valdivieso
41. Lluis Romero

Per Girona

1. Carles Caussa
2. Francesc Frutos
3. Francesc Parerols
4. Joan Pagès

Per Lleida

1. Pere Ardiaca
2. Vicenç Valentínez
3. Felip Castells
4. Magda Ballester
5. Gregori Gallego

Per Tarragona

1. Josep Solé Barberà
2. Josep Arjona
3. Rafael Nadal
4. Conrad Rebull
5. Josep Mª Castell

cambiar las cosas

la propuesta del

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

PSUC, partido de los comunistas de Catalunya

El PSUC es el partido de los comunistas de Catalunya. Nuestro partido se llama Partit Socialista Unificat de Catalunya porque fue fundado ya hace años —en 1936— por la unificación de los comunistas y socialistas catalanes.

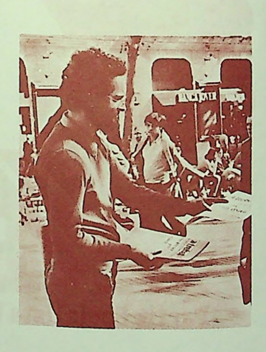
El PSUC es el partido hermano del Partido Comunista de España. Ambos forman una misma piña. Pero en Catalunya no actúa el PCE, sino el PSUC, que desarrolla su actividad con independencia plena.

Quiénes somos los comunistas

Como partido comunista, el PSUC es en primer lugar el partido de los obreros, pero también forman parte de él los campesinos, trabajadores de servicios, escritores, artistas, maestros, médicos, profesores, estudiantes, funcionarios, arquitectos, ingenieros, etc.

En el PSUC hay también muchos cristianos. Nuestro partido está formado por mujeres y hombres de todas las edades, ancianos y jóvenes, sea cual sea su lugar de origen y el tiempo que están aquí, todos movidos por un mismo ideal de progreso, de justicia social, de igualdad, de libertad. Nuestro objetivo es conseguir la democracia y el socialismo.

Nuestra historia

Durante estos cuarenta años de franquismo hemos sido, perseguidos, torturados, fusilados, encarcelados.

La propaganda franquista nos ha presentado como enemigos de la patria y de la libertad, como una banda de terroristas con sueldos fabulosos al servicio del extranjero —el «oro de Moscú» y otras cosas parecidas.

Ahora se puede conocer la verdad. Y la verdad es que el PSUC ha luchado siempre por los derechos de los trabajadores, por la democracia y la libertad.

Si el franquismo nos ha atacado tanto es porque sabía que nosotros éramos sus principales enemigos. Porque sabía que nosotros éramos y somos los principales luchadores contra la dictadura y la corrupción. Los principales combatientes por todas las libertades. Los principales defensores de las libertades nacionales de Catalunya. Por eso nos han perseguido y calumniado.

Esta incansable lucha contra el franquismo es nuestra mejor carta de presentación.

Unas elecciones para cambiar

El combate por la democracia pasa ahora por las elecciones.

Estas elecciones no son todavía las que querríamos. No se puede decir que sean unas elecciones plenamente libres. Pero los comunistas nos presentamos porque sabemos que será una batalla decisiva.

Los mismos franquistas que han gobernado durante estos años en medio de la corrupción más grande de la historia, nos dicen ahora que son demócratas de toda la vida y prometen que harán y darán todo aquello que no han hecho ni han querido hacer mientras han estado mandando.

Si ganan los franquistas, las esperanzas de libertad quedarán frustradas. Nosotros queremos que estas elecciones sirvan para empezar a cambiar de verdad.

Han de servir para que los trabajadores y todos los sectores de la población que hasta ahora han tenido que aguantar y callar puedan enviar a las Cortes a sus auténticos representantes.

vota comunista

Qué proponemos los comunistas

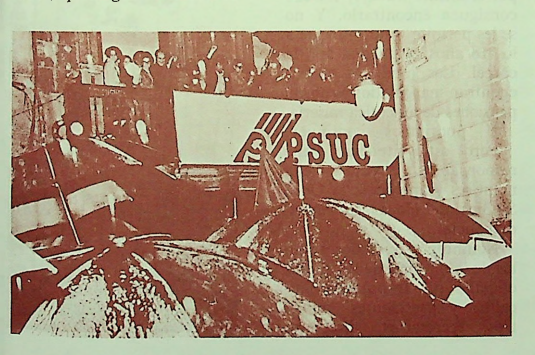
Los comunistas queremos, en primer lugar, que haya democracia y que nuestro país vaya hacia adelante de forma pacífica.

Por eso es preciso que los franquistas tengan muy pocos votos. Y que los demócratas tengan muchos. Y que entre los demócratas, los comunistas seamos los que tengamos más.

Todos los que estamos contra la continuación del franquismo nos tendríamos que poner de acuerdo para defender las mismas propuestas democráticas en estas elecciones.

Por ejemplo: nos tendríamos que poner de acuerdo para exigir una nueva CONSTITUCION DEMOCRATICA que reconozca todos los derechos humanos; todas las libertades; que organice el Estado según la voluntad mayoritaria del pueblo, expresada por medio del voto; que reconozca que los hombres y mujeres tienen los mismos derechos y que los jóvenes son mayores de edad a los 18 años; que asegure la libertad de religión para todo el mundo sin necesidad de una religión oficial del Estado; que reconozca que en España hay diversas nacionalidades y regiones y establezca un sistema general de autonomías, con el fin de asegurar una unidad más sólida de los pueblos de España.

Estas son algunas de las cosas que podremos conseguir si todos los demócratas nos unimos. Por eso nosotros hablamos de acordar un PACTO CONSTITUCIONAL entre todos los partidos y grupos democráticos.

El Estatuto de Autonomía

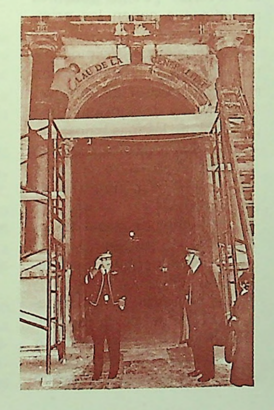
En Catalunya no se puede hablar de democracia sin reconocer plenamente los derechos y las libertades nacionales de nuestro pueblo. Esto se concreta en un nombre: el *Estatut de 1932.* Centenares de miles de personas lo han manifestado y lo siguen manifestando claramente cuando gritan: VOLEM L'ESTATUT. Todos los que vivimos y trabajamos en Catalunya necesitamos la autonomía, hayamos nacido o no aquí, vengamos de donde vengamos.

Necesitamos la autonomía para resolver los problemas que nos afectan a todos: trabajo, vivienda, escuela, sanidad, zonas verdes, deporte, defensa de la naturaleza. Necesitamos el *Estatut* para salvar Catalunya por la democracia.

Necesitamos la autonomía para para recuperar las libertades nacionales destruidas por el franquismo y para que todos los catalanes, de origen o de adopción, tengamos los mismos derechos.

Pero la autonomía que queremos no es la misma que nos proponen ahora los franquistas con el nombre de «Consejo General», después de cuarenta años de negarnos el pan y la sal.

La autonomía que queremos pasa necesariamente por el restablecimiento provisional del *Estatut de 1932* y las instituciones de la Generalitat. Y también por la formación, junto con todos los partidos y grupos democráticos —y todos los que se quieran añadir— de un Gobierno o *Consell Provisional de la Generalitat.*

Salir de la crisis económica

Con las elecciones no resolvemos en seguida la crisis económica. Cuarenta años de desbarajuste, de especulación, de corrupción, de ineptitud no se resuelven así como así.

Pero tiene que quedar bien claro que sólo podremos empezar a luchar de verdad contra la falta de trabajo, contra el aumento de los precios y contra la degradación de los salarios si ganamos los demócratas y, sobre todo, si los comunistas tenemos muchos votos.

Si ganan los franquistas todo continuará igual que ahora.

¿Cómo podemos salir de esta situación mejorando al tiempo las condiciones de vida de la mayoría? ¿Cómo podemos impedir que ganen los privilegiados de siempre?

Los comunistas decimos que todos hemos de luchar por una elevación general de salarios, de sueldos y de pensiones, especialmente los más bajos;

— que hemos de establecer un subsidio de paro eficaz y efectivo y dar garantías de empleo;
— que hemos de cortar el aumento de precios, no con declaraciones sino con medidas concretas;
— que hemos de reformar democráticamente la Seguridad Social, convertida hoy en un pozo de corrupción;
— que hemos de establecer un control democrático del crédito (bancos, cajas de ahorro) e invertir el dinero hacia el consumo colectivo, es decir, hacia las viviendas, las escuelas, las guarderías, los hospitales, etc.
— que hemos de reformar el sistema de impuestos, cargando el peso de los mismos en los monopolios y en las rentas más altas y no, como sucede ahora, que sólo paguen los trabajadores y los pequeños empresarios.
— que hemos de ayudar a los agricultores con crédito y asistencia técnica y, sobre todo, con precios remuneradores para sus productos. También hemos de fomentar auténticas cooperativas, para que los mismos agricultores puedan controlar la comercialización de sus productos y que no suceda como ocurre actualmente que todo está en manos de los grandes monopolios intermediarios;
— que hemos de ayudar con créditos a la pequeña y mediana empresa, hoy oprimida y discriminada por los monopolios y los grandes bancos;
— que hemos de hacer una política comercial orientada hacia el Mercado Común, pero también hacia otros mercados nuevos.

Cambiar la vida

Una tranformación radical y urgente.

Los precios suben. Los salarios se quedan atrás. Más de un millón de trabajadores están en paro forzoso. Las ciudades son cada vez más inhabitables. Los transportes y la vivienda son cada día caros y malos. Las zonas verdes se esfuman. La sanidad pública no funciona. La enseñanza es deficiente y en lugar de ser gratuita es cada día más cara. El campo, abandonado y sin recursos, agoniza.

Las mujeres que trabajan han de hacer una doble jornada: en la empresa y en casa, porque el dinero no llega y los servicios públicos son insuficientes (guarderías, mercados, etc.).

Los jóvenes cobran menos por el mismo trabajo, cuando consiguen encontrarlo. Y no se les permite votar, aunque a los 18 años ya pueden ir a la cárcel. Los jubilados se encuentran marginados y cobran pensiones de auténtica miseria.

Y podríamos continuar.

Pero esta situación tiene responsables directos, con nombres y apellidos: la Obra Sindical del Hogar, la Seguridad Social...

Nombres y apellidos como los de la mayoría de los cargos oficiales del franquismo: alcaldes y presidentes, ministros, secretarios, directores generales... Nombres y apellidos de los grandes empresarios de la especulación, de los hombres de MATESA, de SOFICO, de REACE, de la LOCKHEED, de las inmobiliarias, estafadores pequeños y grandes que se han amparado en el franquismo y muchos de los cuales están cambiando ahora de chaqueta.

Las elecciones han de servir para empezar a cambiar este estado de cosas.

Sólo si ganamos los demócratas, sólo si los comunistas salimos fuertes y potentes, podremos empezar a abordar estos problemas y abrir unas posibilidades reales de mejorar para la inmensa mayoría de la población.

Cambiar la historia: el socialismo en libertad

La democracia no lo resolverá todo. Pero sin democracia no podemos resolver nada.

Los comunistas de Catalunya y de toda España queremos que esta democracia se consolide, se refuerce y se ensanche con nuevas conquistas.

Que la democracia sea un camino por el que los trabajadores, los campesinos, los profesionales, los intelectuales, los pequeños propietarios puedan avanzar hacia un nuevo sistema económico y social que responda realmente a sus intereses.

Este nuevo sistema económico y social es el *socialismo*. Un *socialismo en libertad*, porque llegaremos a él libremente por medio de la acción creadora de la gran mayoría. Un *socialismo en democracia* porque establecerá una igualdad mayor, hará que el interés colectivo predomine sobre el beneficio privado de unos cuantos y creará una sociedad más justa en la que todo el mundo podrá gozar del fruto de su trabajo

Candidatos al Congreso de Diputados

POR BARCELONA

1. Gregori López Raimundo
2. Antoni Gutiérrez Díaz
3. Cipriano García Sánchez
4. Jordi Solé Tura
5. Joan Ramos
6. Josep M.ª Riera
7. M.ª Dolors Calvet
8. Miquel Núñez
9. Alfons Carles Comín
10. Montserrat Roig
11. Josep Lluís López Bulla
12. Jordi Borja
13. Josep M.ª Rodríguez Rovira
14. Mercè Olivares (Hospitalet)
15. Jordi Conill
16. Agustí Prats
17. Francesc Tribes (Vallès Occidental)
18. Xavier Folch
19. Pere Soto (Badalona, Sta. Coloma)
20. Rafael Ribó
21. Francesc Amorós (Pegaso)
22. Xavier Mercadal (Osona)
23. Manuel Vázquez Montalbán
24. Isabel Vicente
25. Lluís Salvadores
26. Francesc Padullés (Bages)
27. Jordi Teixidor
28. Anna Bosch (Vallès Oriental)
29. Agustí Valdé (Maresme)
30. Foc Fuentes (Terrassa)
31. María Ruiz
32. Alfred Bienzobas (Cerdanyola, Ripollet)
33. Isabel López (Seat)

POR GIRONA

1. Carles Caussa
2. Francesc Frutos
3. Francesc Parerols
4. Matilde Barbero
5. Pere Pujol

POR LLEIDA

1. Pere Ardiaca
2. Vicenç Valentínez
3. Felip Castells
4. Magda Ballester
5. Gregori Gallego

POR TARRAGONA

1. Josep Solé Barberá
2. Josep Arjona
3. Rafael Nadal
4. Conrad Rebull
5. Josep M.ª Castell

vota comunista vota PSUC

el Partido de los comunistas de Catalunya

canviar les coses

la proposta del

El P.S.U.C., partit dels comunistes de Catalunya

El P.S.U.C. és el partit dels comunistes de Catalunya. El nostre partit es diu *Partit Socialista Unificat de Catalunya* perquè va ser fundat ja fa anys —el 1936— per la unificació dels comunistes i dels socialistes catalans.

El P.S.U.C. és el partit germà del *Partit Comunista d'Espanya*.

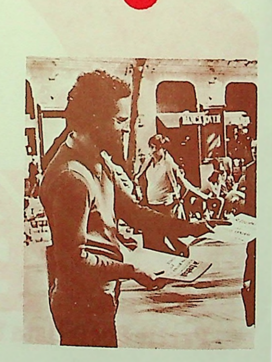
Tots dos formen una mateixa pinya. Però a Catalunya no actua el P.C.E. sinó el P.S.U.C., el qual desenrotlla la seva activitat amb plena independència.

Qui som els comunistes?

Com a partit comunista, el P.S.U.C. és en primer lloc el partit dels obrers. Però també en formen part pagesos, treballadors de serveis i oficines, escriptors, artistes, mestres, metges, professors, estudiants, funcionaris, arquitectes, enginyers, etc.

Al P.S.U.C. hi ha també molts cristians. El nostre partit està format per dones i homes de totes les edats, vells i joves, sigui quin sigui el lloc d'origen i el temps que estan aquí, tots moguts per un mateix ideal de progrés, de justícia social, d'igualtat, de llibertat. El nostre objectiu és aconseguir la democràcia i el socialisme.

La nostra història

Durant aquests quaranta anys de franquisme hem estat perseguits, torturats, afusellats, empresonats.

La propaganda franquista ens ha presentat com a enemics de la pàtria i de la llibertat, com una banda de terroristes amb sous fabulosos al servei de l'estranger —l'«or de Moscu»— i altres coses semblants.

Ara es pot conèixer la veritat. I la veritat és que el P.S.U.C. ha lluitat sempre pels drets dels treballadors, per la democràcia i la llibertat.

Si el franquisme ens ha atacat tant és perquè sabia que nosaltres érem els seus principals enemics.

Que nosaltres érem i som els principals lluitadors contra la dictadura i la corrupció. Els principals combatents per totes les llibertats. Els principals defensors de les llibertats nacionals de Catalunya. Per això ens han perseguit i calumniat.

Aquesta lluita incansable contra el franquisme és la nostra millor carta de presentació.

Unes eleccions per a canviar

El combat per la democràcia passa ara per les eleccions. Aquestes eleccions no són encara les que nosaltres voldríem. No es pot dir que siguin unes eleccions plenament lliures. Però els comunistes ens hi presentem perquè sabem que serà una batalla decisiva.

Els mateixos franquistes que han governat aquests anys enmig de la corrupció més gran de la història ens diuen ara que són demòcrates de tota la vida i prometen que faran i donaran allò que no han fet ni han volgut fer mentre han manat.

Si guanyen els franquistes, les esperances de llibertat quedarán frustrades.

Nosaltres volem que aquestes eleccions serveixin per a començar a canviar les coses de veritat.

Han de servir perquè els treballadors i tots els sectors de la població que fins ara han hagut d'aguantar i callar puguin enviar a les Corts els seus autèntics representants.

vota comunista

Què proposem els comunistes?

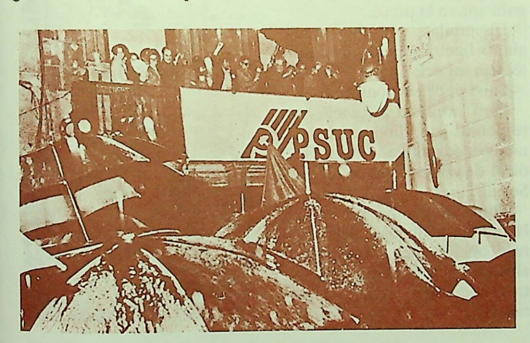
Els comunistes volem, en primer lloc, que hi hagi democràcia i que el nostre país vagi cap endavant de forma pacífica.

Per això cal que els franquistes tinguin pocs vots. Que els demòcrates en tinguin molts. I que dintre els demòcrates, els comunistes siguem els qui en tinguem més.

Tots els qui estem contra la continuació del franquisme hens hauríem de posar d'acord per a defensar unes mateixes propostes democràtiques en aquestes eleccions.

Per exemple: en hauríem de posar d'acord per a exigir una CONSTITUCIÓ DEMOCRÀTICA que reconegui tots els drets humans, totes les llibertats; que organitzi l'Estat segons la voluntat majoritària del poble, expressada amb el vot; que reconegui que els homes i les dones tenen els mateixos drets i que els joves són majors d'edat als 18 anys; que asseguri la llibertat religiosa per a tothom sense necessitat d'una religió oficial de l'Estat; que reconegui que a Espanya hi ha diverses nacionalitats i regions i estableixi un sistema general d'autonomies, per tal d'assegurar una unitat més sòlida dels pobles d'Espanya.

Aquestes són algunes de les coses que podrem aconseguir si tots els demòcrates ens unim. Per això nosaltres parlem de fer un PACTE CONSTITUCIONAL entre tots els partits i grups democràtics.

L'Estatut d'Autonomia

A Catalunya no es pot parlar de democràcia sense reconèixer plenament els drets i les llibertats nacionals del nostre poble. Això té un nom: *l'Estatut de 1932.* Centenars de milers de persones ho han dit i ho diuen ben clar quan criden: VOLEM L'ESTATUT.

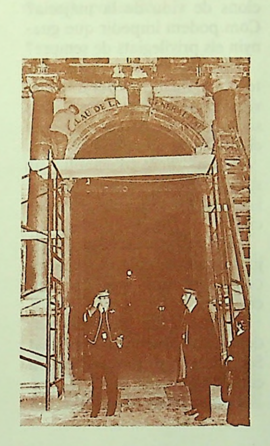
Tots els qui vivim i treballem a Catalunya necessitem l'autonomia, hàgim nascut aquí o no, vinguem d'on vinguem.

Necessitem l'autonomia per a resoldre els problemes que ens afecten a tots: la feina, la casa, l'escola, la sanitat, els espais verds, l'esport, la defensa de la natura. Necessitem l'Estatut per a salvar Catalunya per la democràcia.

Necesitem l'autonomia per a recuperar les llibertats nacionals destruïdes pel franquisme i perquè tots els catalans, d'origen o d'adopció tinguem els mateixos drets.

Però l'autonomia que volem no és la que ens proposen ara els franquistes amb el nom de «Consejo General», després de quaranta anys de negar-nos el pa i la sal.

L'autonomia que volem passa pel restabliment provisional de l'Estatut de 1932 i les institucions de la Generalitat. Passa per la formació juntament amb tots els partits i grups democràtics —i tots els qui s'hi vulguin afegir—, d'un *Govern* o *Consell Provisional de la Generalitat.*

Sortir de la crisi econòmica

Amb les eleccions no resoldrem de seguida la crisi econòmica. Quaranta anys de desgavell, d'especulació, de corrupció, d'ineptitud no es resolen així com així.

Però ha de quedar ben clar que només podrem començar a lluitar de veritat contra la falta de feina, contra la puja dels preus i contra la degradació dels salaris si guanyem els demòcrates i, sobretot, si els comunistes tenim molts vots.

Si guanyen els franquistes tot continuarà com ara.

Com podem sortir d'aquesta situació millorant les condicions de vida de la majoria? Com podem impedir que guanyin els privilegiats de sempre?

Els comunistes diem que tots hem de lluitar per una elevació general dels salaris, dels sous i de les pensions, especialment els més baixos:

— que hem d'establir un subsidi d'atur eficaç i efectiu i donar garanties de col·locació;

— que hem de tallar la puja dels preus, no amb declaracions sinó amb mesures concretes;

— Que hem de reformar democràticament la Seguretat Social, convertida avui en un cau de corrupció;

— que hem d'establir un control democràtic del crèdit (bancs, caixes d'estalvi) i invertir els diners cap al consum col·lectiu, és a dir, cap a les vivendes, les escoles, les guarderies, els hospitals, etc.;

— que hem de reformar el sistema d'impostos, carregant el pes en els monopolis i en les rendes més altes i no com passa ara, que només paguen els treballadors i els petits empresaris;

— que hem d'ajudar els agricultors amb crèdit i assistència tècnica i, sobretot, amb preus remuneradors pels seus productes; també hem de fomentar autèntiques cooperatives, perquè els mateixos pagesos puguin controlar la comercialització dels seus productes i no com passa ara, que tot està en mans dels grans monopolis intermediaris;

— que hem d'ajudar amb crèdits l'empresa petita i mitjana, avui oprimida i discriminada pels monopolis i els grans blancs;

— que hem de fer una política comercial orientada cap al Mercat Comú, però també cap a altres mercats nous;

Això i molt més hem d'aconseguir si volem sortir de la crisi actual sense carregar-la encara més sobre les espatlles dels treballadors.

Canviar la vida

Els preus pugen. Els salaris es queden enrera. Més d'un milió de treballadors estan sense feina. Les ciutats són cada dia més inhabitables. Els transports i la vivenda són cada dia més cars i més dolents. Les zones verdes s'esfumen. La sanitat pública no funciona. L'ensenyament és deficient i, en comptes de ser gratuït, és cada dia més car. El camp, abandonat i sense recursos, agonitza.

Les dones que treballen han de fer una doble jornada: a la feina i a casa, perquè els diners no arriben i els serveis públics són insuficients (guarderies, mercats, etc.).

Els joves cobren menys per un mateix treball, quan en troben. I ni se'ls permet votar, encara que als 18 anys ja puguin anar a la presó.

Els jubilats es troben marginats i cobren pensions d'autèntica misèria.

I així podríem continuar.

Però aquesta situació té responsables directes, amb noms i cognoms: «Obra Sindical del Hogar», la Seguretat Social...

Noms i cognoms com els de la immensa majoria dels càrrecs oficials del franquisme: alcaldes i presidents, ministres, secretaris, directors generals...

Noms i cognoms dels grans empresaris de l'especulació, dels homes de MATESA, de SOFICO, de REACE, de LOCKHEED, de les immobiliàries, estafadors petits i grans que s'han emparat en el franquisme i molts dels quals estan canviant ara de jaqueta.

Les eleccions han de servir per a començar a canviar aquest estat de coses.

Només si les guanyem els demòcrates, només si els comunistes en sortim forts i potents, podrem començar a abordar aquests problemes i obrir unes possibilitats reals de millora per a la gran majoria de la població.

Canviar la història: el socialisme en llibertat

La democràcia no ho resoldrà tot. Però sense la democràcia no podrem resoldre res.

Els comunistes de Catalunya i de tot Espanya volem que aquesta democràcia es consolidi, es reforci i s'eixampli amb noves conquestes.

Que la democràcia sigui un camí pel qual els treballadors, els pagesos, els professionals, els intel·lectuals, els petits propietaris puguin avançar cap a un nou sistema econòmic i social que respongui realment als seus interessos.

Aquest nou sistema econòmic i social és el *socialisme*. Un *socialisme en llibertat*, perquè hi arribarem lliurement a través de l'acció creadora de la gran majoria. Un *socialisme en democràcia*, perquè establirà una igualtat més gran, farà que l'interès col·lectiu predomini sobre el benefici privat d'uns quants i crearà una societat més justa on tothom podrà gaudir del fruit del seu treball.

Candidats al Congres de Diputats

PER BARCELONA

1. Gregori López Raimundo
2. Antoni Gutiérrez Díaz
3. Cipriano García Sánchez
4. Jordi Solé Tura
5. Joan Ramos
6. Josep M.ª Riera
7. M.ª Dolors Calvet
8. Miquel Núñez
9. Alfons Carles Comín
10. Montserrat Roig
11. Josep Lluís López Bulla
12. Jordi Borja
13. Josep M.ª Rodríguez Rovira
14. Mercè Olivares (Hospitalet)
15. Jordi Conill
16. Agustí Prats
17. Francesc Tribes (Vallès Occidental)
18. Xavier Folch
19. Pere Soto (Badalona, Sta. Coloma)
20. Rafael Ribó
21. Francesc Amorós (Pegaso)
22. Xavier Mercadal (Osona)
23. Manuel Vàzquez Montalbán
24. Isabel Vicente
25. Lluís Salvadores
26. Francesc Padullés (Bages)
27. Jordi Teixidor
28. Anna Bosch (Vallès Oriental)
29. Agustí Valdé (Maresme)
30. Foc Fuentes (Terrassa)
31. Maria Ruiz
32. Alfred Bienzobas (Cerdanyola, Ripollet)
33. Isabel López (Seat)

PER GIRONA

1. Carles Caussa
2. Francesc Frutos
3. Francesc Parerols
4. Matilde Barbero
5. Pere Pujol

PER LLEIDA

1. Pere Ardiaca
2. Vicenç Valentinez
3. Felip Castells
4. Magda Ballester
5. Gregori Gallego

PER TARRAGONA

1. Josep Solé Barberà
2. Josep Arjona
3. Rafael Nadal
4. Conrad Rebull
5. Josep M.ª Castell

vota comunista vota

El partit dels comunistes de Catalunya

Ante la marginación de los jubilados del Poble Sec

¿Qué proponemos los comunistas?

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Cuarenta años de trabajo en la paz franquista han servido para que muchos de vosotros, demasiados, os sintais marginados de la sociedad.

Para los 9800 jubilados y pensionistas que vivís en el barrio de Poble Sec esta situación podemos desglosarla en los siguientes términos:

No cobran ningún tipo de pensión	8%
Cobran de 1000 a 3500 Ptas.	12%
" de 3500 a 5000 "	22%
" de 5000 a 8500 "	30%
" de 8500 a 12500 "	15%
" más de 12500 Ptas.	12%

[illegible] Dep. Legal B 21167 1977

No existen centros sanitarios para asistencia geriátrica.

No existen residencias de ancianos.

No hay suficientes centros de reunión y esparcimiento. Sólo funciona uno en calle Rosal dependiente del Ayuntamiento otro en Marqués del Duero propiedad de una entidad de ahorro, ambos con las plazas cubiertas.

No han sido concedidos los locales de Blay, Concordia y el moblé de la calle La Fransa que las entidades del barrio para paliar el déficit actual, solicitaron al Ayuntamiento dentro del marco del Plan de Urgencias.

El PSUC reivindica el derecho de todo trabajador a percibir el 100% de su salario cuando se jubila, a actualizar las pensiones más bajas, equiparándolas al salario mínimo interprofesional. El PSUC considera que todo jubilado, pensionista o anciano, por el hecho de serlo, tiene prioridad en sus demandas económicas y sociales.

Un principio para alcanzar estos objetivos consistiría en la creación de un organismo dependiente del Gobierno de la Generalitat, en el marco de l'Estatut d'Autonomia de 1932 que tuviese la máxima responsabilidad en relación a pensionistas y jubilados y en la crea-

ción de organismos municipales de gestión y planificación, con participación de los representantes de los distintos sectores, trabajando conjuntamente con las diferentes formas organizativas, como las Asociaciones de Vecinos, entidades cívicas etc.

Para alcanzar estos objetivos, para que exista un control y una participación efectiva en la vida pública de vuestros auténticos representantes libremente elegidos, el PSUC tal como indica en su manifiesto electoral, considera que únicamente se conseguirá la victoria, en las próximas elecciones, de las fuerzas autenticamente democráticas.

Victoria electoral que nos permitirá conquistar la democrácia, y a partir de ella, entre todos, con el pleno respeto de las libertades democráticas, avanzar hacia la sociedad socialista y acabar definitivamente con la marginación a la que estais sometidos los jubilados.

Jubilat aixeca el cap !

votar comunista es votar democracia

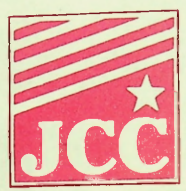
nuestro local está
en c/Elcano 54

Si els joves no voten, el futur no vota.

vota

PSUC

Per el vot als 18 anys!

Joventut Comunista de Catalunya.

La joventut ha estat un sector social marginat i discriminat políticament per raó de l'edat. Nosaltres, comunistes catalans, defensem els drets de la joventut fent bandera de les seves reivindicacions i incloent en la nostra candidatura Josep Riera, Secretari General de la JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA, l'organització dels joves comunistes que lluiten pels Drets de la Joventut, la Democràcia i el Socialisme en la llibertat, perquè ningú millor que els mateixos joves poden defensar els seus drets. La candidatura del PSUC vol ser, també, la candidatura de la joventut catalana.

1. Per la majoria d'edat, plenitud de drets i dret de vot als 18 anys

El comunistes proclamen que avui i a Catalunya, la lluita per les condicions mínimes de les nostres llibertats polítiques i nacionals és la lluita per les condicions mínimes dels drets de la joventut.

Majoria d'edat, plenitud de drets civils i dret de vot als 18 anys vol dir:

a) majoria d'edat, responsabilitats civils i anul·lació del principi de pàtria potestat als 18 anys.

b) drets sindicals plens des del moment mateix en

que es comença a treballar.

c) dret a l'autoorganització lliure dels afers culturals, esportius, etc. propis de la joventut, sense limitacions a la minoria d'edat.
d) lliure determinació de les entitats i associacions per fixar el límit d'edat mínima per a ser-ne afiliat.
e) Dret a la gestió i organització dels estudiants a partir de l'ensenyament mitjà
f) dret de vot i dret a ser votat, en tots els sufragis de l'estat, nacionals i municipals a partir d'aquestes elecciones.

2. Per una política al servei de la joventut

Al llarg d'aquests anys, la «Delegació nacional de la Juventud» i la «Organización Juvenil Española» han estat els tentacles del «Movimiento» encarregats d'imposar i transmetre al conjunt de nois i noies, les idees del «nacional-catolicismo».

Però, malgrat tot, avui els moviments juvenils són dempeus plens de vitalitat lluitant pels seus drets. Els centres juvenils, les vocalies de jovent de les associacions de veïns, els grups excursionistes... han esdevingut veritables llocs de confluència per a tots els nois i noies de Catalunya. Contrariament la O.J.E. i els altres «aparells» del «Movimiento» resten deserts i desprestigiats monopolitzant unes subvencions, uns llocs de reunió, uns campaments... mentre la recerca d'un local per a trobar-se o d'uns diners per organitzar un acte continuen essent els mals de cap endèmics i els problemes quotidians dels joves arreu de Catalunya.

I que en el demà democràtic, un cop recuperades les nostres institucions nacionals, aquest patrimoni sigui gestionat i distribuït racionalment per la CONSELLERIA DE LA GENERALITAT dedicada a la JOVENTUT, i en l'àmbit local, pel REGIDOR encarregat d'aquesta qüestió juntament amb la participació i control d'organismes representatius de les entitats, institucions de joventut.

Tanmateix és vital impulsar, ara mateix, una politica de recursos destinada a cobrir les necessitats de la joventut en tots els aspectes i camps.

En l'esport, iniciant una política de construccions de PISTES D'ESPORT en tots els barris, base fona-

mental per a fugir de l'esport competitiu i elitista que ens ha estat imposat fins ara, encaminades cap a un esport de masses que serveixi per a formar integralment el jove.

En el lleure, creant CASALS DE LA JOVENTUT a cada barri, subvencionats per l'ajuntament i gestionats pels mateixos joves, que serveixim com a llocs de convivència i diversió.

Cal també afavorir l'accés del jove a la cultura mitjançant la creació d'una xarxa de BIBLIOTEQUES POPULARS, cursets de formació i ensenyament.

Tanmateix , una política de la joventut vol dir una profonda reforma del servei militar, que hauria de representar, d'inmediat, la derogació del decret de la «mili a distància» i el ple reconeixement de l'objecció de consciència.

3. Per un amillorament de les condicions de treball de la joventut

El PSUC, fent-se ressò de la greu situació en que es troba la joventut en el treball, proposa unes mesures que, en el camí d'una sortida progressista a la crisi, acabin amb tota mena de discriminacions.

a) modificació de la llei de relacions laborals, incorporant:
   - un nou contracte d'aprenentatge, que comporta:
   - salari mínim que garanteixi les necessitats de l'aprenent
   - prohibició absoluta del treball nocturn, perillós i hores extres
   - plèna personalitat jurídica
   - una transformació de la formació professional que passaria: per un ensenyament de tronc comú fins als 16 anys i cursos curts per aprendre un ofici concret amb 4 hores de treball i 4 d'estudi.
   - la no discriminació salarial per l'edat o el sexe i que a igual treball correspongui igual salari.

b) Una sèrie de mesures, amb caràcter de llei, contra l'ATUR JUVENIL: Creació de llocs de treball. Planificació de la Formació Professional. Ensenyament lligat a la producció. Obligatorietat de

tenir un número determinat d'aprenents a les empreses. Més atenció a les necessitats socials, substituint el servei social per treballs permanents remunerats. Assegurança d'atur per a tots aquells joves que estan en edat laboral i han acabat els estudis.

4. Per la qualitat de les condicions de vida de la joventut rural

Un dels problemes més greus del nostre país és la situació del camp, producte d'una política catastrófica per part del règim i de l'expoliació dels monopolis. La pobresa econòmica del pagès, que no pot viure dels preus amb que avui es paga el seu treball, es tradueix en pobresa rural, en tots els sentits: condicions sanitàries, educatives, recreatives, transports...

Els joves, davant d'aquesta situació sense cap futur, marxen a la ciutat. L'edat mitjana de la pagesia catalana és de 55 anys i, si no es detura aquest procès, aviat es produirà el colapse de l'agricultura. Es, dons, una qüestió de supervivència que la joventut rural faci seves les reivindicacions de tots els camperols.

Cal que la joventut rural no sigui considerada una joventut de segona categoria i això s'aconsegueix creant els serveis necessaris i d'una manera descentralitzada per a una vida digna i amb els mínims de comoditat.

El PSUC proposa un sèrie de mesures d'ajuda al jove pagès que es concreten en:

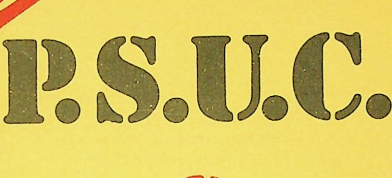
— seguretat social per als joves pagesos.
— Creació d'un fons d'Estat de la terra, format pels terrenys que actualment no es fan treballar, que seria distribuït entre els joves que vulguessin dedicar s'hi.
— jubilació obligatòria als 65 anys.
— Ensenyament integral, lligat a la realitat que envolta els joves i descentralitzat. Alhora, planificació de la Formació Professional Agrària.

vota comunista

ALS JOVES
NO ENS DEIXEN VOTAR.
VOTA ALS JOVES.
VOTA COMUNISTA.
VOTA

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

40 ANYS DE LLUITA

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA
(1936 - 1976)

Aquest mes de juliol fa 40 anys que va ser fundat el nostre partit com a fruit del procés d'unificació de socialistes i comunistes catalans.

D'aleshores ençà, el PSUC no ha deixat de lluitar ni un sol dia per la llibertat.

P.S.U.C.

Primer durant la guerra, després durant la llarga nit
del franquisme, milers i milers de comunistes
catalans han sacrificat les seves vides
en aquesta lluita.

Ni la presó, ni les tortures, ni les execu-
cions de la dictadura de Franco, ni
els nostres propis errors no ens han aturat.
Avui més que mai el PSUC és un
partit jove i nombrós,
experimentat i audaç, disposat com
sempre a assumir l'avantguarda en
la lluita per la llibertat i el socialisme.

Res no ha pogut destruir-nos i ningú
no ens ha de donar permís per exis-
tir. Arrelats en la nostra classe obrera
i en el nostre poble, amb milers de joves
en les nostres files, és impossible
prescindir del nostre Partit. Esclafar-nos
equivaldria a esclafar
a tot un poble.

P.S.U.C.

PARTIT NACIONAL CATALA

El PSUC és el Partit dels comunistes catalans dels comunistes que viuen i treballen a Catalunya, sigui quin sigui el seu lloc d'origen i el temps que fa que hi viuen. El seu caràcter de Partit nacional està avalat pels seus origens, per la seva trajectòria, pels seus objectius i per la seva composició. Els lligams que l'uneixen al P.C.E. reafirmen la seva catalanitat i li donen coherència, ja que el seu comabt és el mateix, i el seu enemic, únic.

PARTIT OBRER I POPULAR

Esl estatuts del PSUC diuen clarament que la seva raó de ser és la lluita per l'enderrocament del sistema capitalista, per la implantació de la societat sense classes, pel socialisme. El seu combat és el de tota la classe obrera, el dels pagesos, el de tots els sectors realment progresistes de la societat. Per a nosaltres, la lluita per la llibertat és inseparable de la lluita per la igualtat de la dona i l'home. No és possible la justícia si mitja humanitat viu postergada. Per això aspirem a ser el Partit de l'emancipació de la dona. L'ànalisi que de la situació actual ha realitzat el Partit, la seva capacitat de previsió política a llarg termini, són la millor garantia de la seva voluntat revolucionària i, al capdavall, de l'assoliment dels seus objectius.

P.S.U.C.

PARTIT DEMOCRATIC

El PSUC és democràtic pels seus objectius, pel seu programa, per la seva lluita contra la tirania. Per la seva voluntat d'expressar els desigs i els interessos de les grans majories del nostre poble. Perquè vol destruir una societat antidemocràtica i repressiva com la capitalista. I és també democràtic pel seu funcionament intern.

Quan tants demòcratas d'última hora pretenen distribuir patents de democràcia, el PSUC pot proclamar amb orgull que des de el seu naixement no ha fet altra cosa que lluitar contra el feixisme i per la llibertat. El poble sabrà apreciar-ho i el seu veredicte és l'únic que ens importa.

PARTIT UNITARI

La vocació unitària del PSUC és palesa des de la seva fundació. La història del nostre Partit està intimament lligada a l'esforç constant per unir totes les forces democràtiques en la mateixa lluita contra el franquisme. L'èxit avui dia palpable, d'aquesta política unitària, defensada pel PSUC contra tots els obstacles, permet ara de plantejar unitàriament les darreres batalles contra el reformisme governamental.

El PSUC és una història, un programa, una objectius. Però és també una organització concreta formada per homes i dones de totes les edats que ingressen en el nostre Partit perquè estan d'acord amb la nostra política, però també perquè el Partit els ofereix la possibilitat de militar en una organització seriosa i disciplinada, flexible i eficaç, dins la qual poden abocar tota la seva capacitat d'acció i de reflexió política.

Avui dia, el PSUC és capaç d'unir sota els mateixos ideals, veterans combatents de la guerra i joves universitaris, treballadors i intel.lectuals, homes i dones de totes les professions i activitats sense cap mena de discriminació. Tothom té dret a expressar la seva opinió, a posar en dubte totes i cada una de les qüestions, i després de discutir lliurement, tot el Partit actua amb un únic criteri: el de la majoria. Aquest és el nostre sentit de la disciplina. Aquesta és la raó de la nostra eficàcia.

El PSUC no depèn de ningú més que dels seus membres, de tots el seu membres.

Ningú ja no creu en les històrics legendàries de l'or de Moscou ni en les fabuloses subvencions del judeomaçonisme internacional. Qualsevol que conegui un xic la realitat sap que són els comunistes mateixos o els seus amics simpatitzants els qui sufraguen, de la seva pròpia butxaca, les despeses que origina l'activitat política del Partit. I no podia ser d'una altra manera, car la independència econòmica garanteix la independència política.

El PSUC és un Partit amb capacitat d'autocritica, capaç de renovar-se en tots els terrenys.

Els comunistes catalans, com els de tota Espanya, no admetem models preéstablerts de socialisme. Sotmetem a crítica totes les experiències revolucionàries anteriors, tant les pròpies com les d'alhi.

Procurem treure'n lliçons per construir un socialisme adaptat a la nostra realitat nacional, a les nostres condicions i a les nostres aspiracions. I per a la nostra societat, només és possible el socialisme en la democràcia, amb el major respecte per les llibertats polítiques. El socialisme serà democràtic o no serà.

Els comunistes no som una societat secreta. Som homes i dones normals i corrents.

Entre els teus veïns, companys de treball o d'estudi, segur que hi ha comunistes que viuen els teus mateixos problemes i que lluiten per resoldre'ls.

Ells et parlaràn més àmpliament del nostre Partit i de la nostra política.

Fa 40 anys que el PSUC lluita per la llibertat

UNEIX-TE A LA NOSTRA LLUITA!

Perquè i com votar comunista

Perquè votar comunista

- Votar comunista és votar perquè la democràcia deixi de ser una promesa i esdevingui una realitat.
- Votar comunista és votar perquè la crisi econòmica no es resolgui a costa dels treballadors, petits i mitjans empresaris, etc. La crisi s'ha de resoldre mitjançant una gestió honesta i eficaç, i atenent prioritàriament les necessitats dels treballadors.
- Votar comunista és votar per l'Estatut. I això vol dir votar per tal que Catalunya sigui de tots, tant dels qui hi han nascut com dels qui hi han vingut tot buscant feina i una vida digna. L'Estatut és la millor garantia que els problemes de Catalunya, el nostres problemes, es resoldran democràticament.
- Votar comunista és votar perquè entre tots comencem de debò a canviar les coses.

Com votar comunista

S'apropa el dia 15. Aquest dia haurem d'anar a les urnes per elegir els nostres representants en el futur Congrés de Diputats i en el Senat.

Aquestes eleccions, les primeres que se celebren al nostre país de 40 anys ençà, són d'una importància extraordinària. En depèn la consecució a casa nostra d'una veritable democràcia.

Tanmateix, l'organització de les eleccions és molt deficient. Als nombrosos errors i omissions del cens, hi cal afegir les dificultats que presenta el procés electoral des del punt de vista tècnic.

Davant aquesta situació, i amb la intenció de facilitar el vot cap als seus candidats, el Partit Socialista Unificat de Catalunya posa a disposició de tots els electors els exemplars que desitgin de les paperetes de votació.

Diputats

La papereta és de color blanc, i duu imprès l'anagrama i el nom complet del nostre partit: «Partit Socialista Unificat de Catalunya», com també els noms de tots els candidats que presentem en aquesta circumscripció.

Caldrà introduir la papereta, *sense escriure-hi res,* dins el sobre de paper blanc que facilitarà el col.legi electoral. Després es donarà al president de la mesa perquè la fiqui dins l'urna corresponent.

vota comunista

Vota PSUC

per a canviar les coses

Senat

La papereta és de color sèpia i porta la llista de tots els candidats per ordre alfabètic, especificant el nom del partit o de la coalició que representen. Al costat de cada nom hi ha un requadre. L'elector ha de marcar amb una aspa els requadres corresponents als candidats elegits. En pot assenyalar un màxim de tres. (Si en marcava més, el vot seria nul)

Com ja és sabut, el PSUC no presenta candidats propis, sinó que fa costat a la candidatura unitària denominada «Socialistes de Catalunya», els candidats de la qual són:

☒ **Pere Portabella** ☒ **Jaume Sobrequés** ☒ **Francesc Sunyer**	**Per Girona**
☒ **Josep Benet** ☒ **Francisco Candel** ☒ **Alexandre Cirici**	**Per Barcelona**
☒ **Rossend Audet** ☒ **Josep Ball** ☒ **Felip Solé**	**Per Lleida**
☒ **Josep Antoni Baixeras** ☒ **Carles Martí** ☒ **Josep Subirats**	**Per Tarragona**

Per tant per a votar la nostra candidatura cal posar una aspa dins el requadre corresponent a aquest noms.

Atenció

- Un cop fet això, caldrà introduir la papereta dins el sobre de color sèpia que també facilitarà el col.legi electoral.

- Al local electoral hi haurà una cabina per tal que la introducció de la papereta dins el sobre es pugui fer ben secretament. Però l'elector pot també anar al col.legi electoral amb les paperetes facilitades prèviament pels partits.

- Les paperetes que adjuntem s'ajusten exactament a les normes exigides per la Llei Electoral, i són iguals com les que trobareu al local electoral. Per tant *són vàlides* per a fer la votació. Anant-hi amb aquestes paperetes, no caldrà l'ús de la cabina. N'hi haurà prou amb la introducció de la papereta dins el sobre i amb el seu lliurament al president de la mesa.

- En el cas que un elector tingui dificultats de lectura o escriptura o sigui impedit físicamente, es pot fer acompanyar d'una altra persona de confiança que l'adjudi en totes les fases de la votació.

- Aquestes orientacions son vàlides per a totes dues votacions, la de Diputats i la del Senat.

- Un cop les paperetes siguin dintre els sobres, aquests es faran a mans del president a fi que dipositi cadascun d'ells dins l'urna corresponent.

D. L.B. 25665-77 IMP. INDICE, CASPE 116, BARNA.

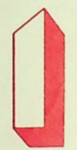
Com votar

el partit dels comunistes de Catalunya

En un moment clau de la història del nostre país, en qué es decidirà el pas pacífic de la dictadura vers la democràcia, és desig del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA, el partit dels comunistes de Catalunya, oferir a tots els ciutadans unes orientacions sobre la forma d'exercir el dret de vot, a causa principalment, de la manca de pràctica electoral democràtica aquests darrers quaranta anys i també de les dificultats pràctiques que el fet de votar comporta. Desitgem que no es perdi cap vot per manca d'orientacions concretes; d'aquesta manera la voluntat real del poble de Cataluny quedarà reflectida al més exactament possible a les urnes malgrat les limitacions que l'actual procés electoral supos per als comunistes i les altre forces democràtiques.

Aquestes notes són fetes d'acor amb les normes publicadas fin al moment de la redació d'aquest fulletó. Al local del PSU més pròxim al vostre domicil us facilitaran tota la informaci complementària que us calgui

Qui Podrà votar en les properes eleccions

Per a poder votar, cal tenir 21 anys (amb referència al 15 de juny de 1977) i ser inscrit al cens electoral.

Als ajuntaments i a les juntes de districte s'exposen les llistes definitives de tots els ciutadans inscrits al cens. Abans del 15 de juny, cada elector *haurà de rebre* una tarja on hi haurà el nom i els cognoms de l'elector i el lloc on aquest haurà de votar. Es diu *col.legi electoral.*

2

A on votar

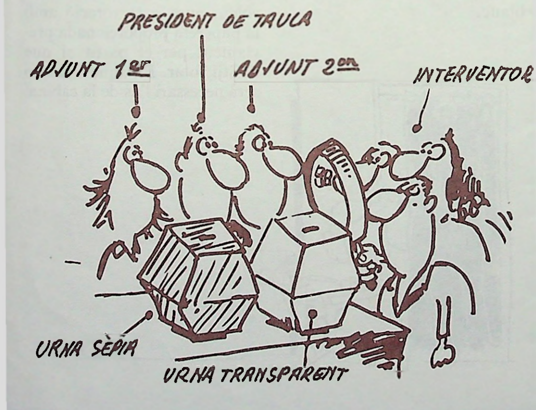
Com ja hem dit, el lloc destinat a la votació es coneix amb el nom de col.legi electoral, i normalment és un local o edifici públic (escola, local de l'ajuntament...). En aquest local només poden votar les persones que pertanyen a aquest col.legi; per tant, cada elector haurà d'anar exactament al lloc que li hauran assenyalat a la tarja de votació.

A tots el col.legis electorals hi haurà una o unes quantes **taulas** que presideixen la votació, que són les encarregades de la votació es faci correctament.

Cada **taula electoral** és composta per:

— un president i dos adjunts, designats per sorteig.

— un representant de cada partitque es presenta a les eleccions, que es diu **interventor.**

Com i quan es vota

El dia de l'elecció serà el proper 15 de juny, i l'horari de la votació será de les nou (9) del matí a les vuit (8) del vespre, sense interrupció.

Cada elector haurá d'anar al col.legi electoral que li correspongui amb el DOCUMENT NACIONAL D'IDENTITAT o, si no el té, amb qualsevol altre document que acrediti la seva personalitat (passaport, carnet de conduir...). Presentarà aquest document al president de la taula, el qual comprovarà si el seu nom figura al cens electoral

Les paperetes es trovaran sobre una taula en el local electoral.

Quantes eleccions es realitzaran en aquest dia

Les pròximes eleccions serviran per a elegir **dues cambres parlamentàries:** el Congrés i el Senat, i per tant, la manera de votar serà diferent per a cadascuna.

PER AL CONGRES, caldrà votar una de les llistes proposades pels partits o les coalicions electorals, sense possibilitat de barrejar candidats de diferents partits o de canviar l'ordre dels candidats a cada llista; per tant, el vot serà per a un determinat partit o coalició electoral. Això significa, a la pràctica, que l'elector disposarà de les paperetes dels diferents partits o coalicions i que haurà d'escollir-ne una.

PER AL SENAT, caldrà votar **tres noms** d'entre una llista ordenada alfabèticament de tots els candidats presentats; la votació es farà assenyalant amb una creu (x) els tres candidats escollits en el lloc destinat a això, que serà un quadret davant el nom de cada candidat.

En quin lloc es portaran a terme totes les operacions

Per a la realització de totes aquestes operacions hi haurà una CABINA a cada local electoral a fí i efecte de garantir el secret de la votació.

Per a l'elecció corresponent al Congrés de Diputats, l'elector haurà d'escollir la papereta del partit que vulgui votar i introduir-la en un sobre de color blanc.

En cambi per al Senat només hi haurà una papereta amb la llista de tots els candidats. L' elector haurà de marcar amb una creu **tres** noms corresponents als candidats que vol votar i introduir la papereta en el sobre color **Sèpia** que és el del Senat.

Els electors també pòdran si ho volen, anar a la votació amb la papereta proporcionada prèviament per el partit al que desitji votar. En aquest cas no serà necessari l'ús de la cabina.

Errors més frequents que poden motivar la nulitat del vot

— Dipositar les paperetes de cada cambra dins un sobre diferent al que li correspongui.

— Votar més de tres noms en la papereta dels senadors.

— Fer senyals, marques, afegir noms o esborrar-ne algun de la papereta del Congrés de Diputats.

— Utilitzar paperetes de model no oficial.

— Introduir més d'una papereta dins cada sobre.

Per a quasevol informació complementària, tornem a recordar la possibilitat d'anar al local del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA més pròxim o bé de consultar qualsevol dels militants del PSUC que conegueu.

POR UNA BARCELONA DEMOCRATICA

ingressa al P. S. U. C.

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Un Ayuntamiento democrático para una nueva Barcelona

La herencia del franquismo en Barcelona es harto elocuente:

— Un Ayuntamiento antidemocrático que rige la ciudad a espaldas de los ciudadanos.
— En Barcelona faltan 100.000 viviendas.
— El centro de la ciudad, cada día más denso y con mayores índices de contaminación, pronto será inhabitable.
— La ciudad, saturada, apenas dispone de espacios para uso público y continuamente se aumenta la edificabilidad privada y por tanto los déficits sociales.
— El Ayuntamiento acumula hoy unos déficits cifrados en más de 100.000 millones de pesetas. Como organismo sin representatividad ni eficacia sociales y estrechamente vinculado al gobierno no dispone de la fuerza ni de la autoridad indispensables para llevar a cabo una política renovadora.
— Los barrios están faltos de los equipamientos y servicios más necesarios.

Pero Barcelona ha dado pruebas de un alto nivel de conciencia cívica. El desarrollo de las entidades ciudadanas y de las asociaciones de los barrios han creado las bases para la constitución de una nueva democracia municial.

HOY LA PRIMERA EXIGENCIA CIUDADANA ES LA CONSECUCION DE UN AYUNTAMIENTO DEMOCRATICO

Un Ayuntamiento democrático quiere decir:

Un Ayuntamiento elegido en un marco de completas libertades públicas y de igualdad de derechos para todos los partidos. Un Ayuntamiento representativo de toda la ciudad y revocable por la mayoría de los ciudadanos.

Un Ayuntamiento autónomo en el marco de la Autonomía de Catalunya y de una amplia descentralización de competencia y recursos, tanto a nivel de la Generalitat y del Parlament catalanes, como de las comarcas y de los municipios.

Un Ayuntamiento descentralizado y abierto a la participación popular. Barcelona necesita una nueva división por distritos, para hacer unidades de 50 a 100 mil habitantes con Consejos de distrito elegidos y con atribuciones reales de control y de gestión.

La Ley Municipal de 1934 pensamos que tiene que ser la base para la configuración de nuevos Ayuntamientos democráticos.

Hoy, ante los actuales Ayuntamientos de transición, para conseguir que sea una transición hacia la democracia, es preciso luchar:

- Por la transparencia de la gestión municipal.
- Por la congelación de aquellas actuaciones que ponen en peligro el futuro de la ciudad.
- Por la realización de un programa de actuación de transición que frene los actuales procesos de degradación sobre la base de evitar el aumento de endeudamiento y la descapitalización municipal, de recuperación de espacios para uso público, de plena utilización de las instalaciones y locales existentes y de un programa social de urgencia que proporcione trabajo a los parados y resuelva las situaciones de déficits más graves.
- Por el reconocimiento de las Entidades y Asociaciones como co-protagonistas de la vida municipal, con posibilidades reales de participar y de controlar la gestión municipal.

Las asociaciones de vecinos y las entidades ciudadanas, un patrimonio colectivo y democrático que es preciso conservar y desarrollar

Las Asociaciones y las Entidades han sido un instrumento

- Para rehacer la vida social desde la base, después de la pérdida de nuestra identidad y de las formas de vida colectiva debido a la guerra y a la represión franquista.
- Para luchar por la defensa de las condiciones de vida en la ciudad y en los barrios y por la reivindicación de los medios para resolver las nuevas necesidades urbanas.
- Para conquistar la democracia municipal y las libertades públicas sobre la base de la movilización ciudadana y del ejercicio de los derechos democráticos.

El PSUC apoya especialmente a las Asociaciones y a la Federación de Asociaciones de Vecinos como organismos independientes, unitarios y representativos de los barrios y de los ciudadanos de Barcelona.

El PSUC considera también que la complejidad y riqueza de la vida ciudadana tiene que expresarse en múltiples movimientos y entidades (mujeres, jóvenes, cultura de esparcimiento, deportivas, etc.), promueva que todos sus militantes y simpatizantes participen y estimulen su dinamismo así como su funcionamiento democrático.

La vida asociativa y la movilización ciudadana hacen posible la construcción de una nueva democracia municipal en la cual se articulen los principios de la democracia representativa (elecciones y partidos) con la democracia de base (participación y control cotidianos a través de las asociaciones y entidades).

Salvem Barcelona, salvem Catalunya

La campanya «Salvem Barcelona» es hoy el marco general de las iniciativas de las Asociaciones y entidades de los diferentes barrios para conseguir mejores condiciones de vida, recuperar o preservar el patrimonio histórico y cultural y desarrollar las formas de vida social y de participación ciudadana.

Esta campaña se une a las campañas de L'Assemblea de Catalunya y del Congrés de Cultura Catalana que tienen como objetivos:

- la reivindicación del Estatut del 32 y de les instituciones y principios que lo configuran.
- la salvaguardia del patrimonio natural, artístico, histórico, cultural o de valores y significación sociales.
- la recuperación de nuestra identidad y de la memoria colectiva (nombres de calles y de plazas, monumentos, uso de edificios y de espacios públicos, fiestas y jornadas populares, etc.)
- El uso oficial de la lengua catalana.

Barcelona «cap y casal» de Catalunya, tiene que ser hoy un eje fundamental en el enderezamiento de todo el pueblo catalán.

Barcelona y Cataluña. Por una nueva política urbana

Barcelona y su área metropolitana crecen como un inmenso suburbio. Mientras, una gran parte de Catalunya se despuebla o acaba siendo objeto de la destrucción y del pillaje especulativos.

Queremos una Gran Barcelona, pero que lo sea por las condiciones de vida que ofrece a sus habitantes, porque la ciudad desea un marco físico donde el vivir sea una posibilidad de intercambio social estimulante.

Queremos una Barcelona que se inscriba en una Catalunya económicamente desarrollada, en la cual

todas las ciudades y comarcas jueguen un papel activo.

Por esto es preciso frenar el actual tipo de crecimiento de Barcelona, para desarrollar sobre todo los equipamientos sociales. Y es preciso también una política autónoma de desarrollo industrial, agrícola y urbano de toda Catalunya.

Para conseguirlo es preciso asegurar el protagonismo del sector público y una gran descentralización y democratización de los organismos políticos locales y comarcales.

Barcelona sólo será grande en una Catalunya grande. Sólo será una ciudad en una Catalunya socialmente transformada y avanzada.

Una nueva ciudad, una nueva sociedad

El PSUC lucha **por una ciudad libre**
por una ciudad solidaria
por una ciudad igualitaria

La vivienda y los equipamientos tienen que ser accesibles a todo el mundo por igual.

Los barrios y el centro de la ciudad deben ser medios para el desarrollo de una intensa vida colectiva.

El urbanismo es una responsabilidad pública de una Administración plenamente democrática.

La participación ciudadana es la garantía de la vida democrática y de la transformación social de la ciudad.

La nueva ciudad por la que luchamos y que estamos construyendo es una ciudad que se inserta en el horizonte del socialismo en la democracia.

El PSUC lucha por la libertad y el socialismo.

Unete a nuestra lucha

Propuestas para una administración pública de la democracia

PSUC: 40 años de lucha por la libertad

El PSUC, partido de los comunistas de Cataluña, de los catalanes de origen o de adopción, comparece ante el país con la credencial de sus cuarenta años de lucha por la democracia, por los ideales del socialismo y por las libertades nacionales de Cataluña.

El PSUC entiende la campaña electoral como una gran batalla política por las libertades, y a la que acudirá con voluntad de victoria, con voluntad de hacer que las próximas elecciones sean un gran triunfo de las fuerzas democráticas. Para defender los intereses de la clase obrera y de las restantes clases populares, el PSUC considera que esta mayoría de fuerzas democráticas tendrá que elaborar una Constitución auténticamente democrática según el principio de la soberanía popular, tendrá que acordar el restablecimiento de los principios y de las instituciones del Estatuto del 32 en Cataluña, y deberá abordar inmediatamente la solución de los problemas económicos y sociales más urgentes. A la vez habrá de crear un marco de libertades y formas de organización que permitan emprender, dentro del más estricto respeto a la Constitución, las transformaciones sociales, económicas y políticas de una democracia avanzada. Los comunistas de Cataluña planteamos para nuestro pueblo u proceso en el que los avance políticos y sociales se harán partir del más riguroso respet a la legalidad democrática, través de un proceso de refor mas del Estado.

Un punto muy importante d este proceso ha de ser la refor ma democrática de la Adminis tración Pública, que es cad día más un componente deci sivo del Estado y de la vid social. El PSUC es un partid que aspira a participar en la responsabilidades de gobiern con el apoyo del voto popular que además ha sido desde siem pre un impulsor de los movi mientos ciudadanos y popula res por una mejor adminis tración; es un partido que tam bién está presente entre los tra bajadores de la Administració en sus luchas y movimiento Por todo esto creemos que he mos de presentar aquí, a tod el pueblo de Cataluña y a lo mismos funcionarios, nuestra propuestas para la reforma d la Administración Pública.

PSUC: Por una administración Públic al servicio de los ciudadanos

Durante muchos años, Administración ha sido un ap rato alejado del pueblo, tota mente mediatizado por el rég men franquista. Ultimament las incorporaciones masiv de nuevos asalariados, abren posibilidad a un acercamien entre la Administración y l ciudadanos. Este acercamien ha de conducir a una Adm nistración controlado democr

ticamente por el pueblo, a una Administración dinámica flexible capaz de participar e incorporarse a los cambios sociales.

Nosotros creemos que este ha de ser un objetivo importante de las fuerzas políticas y sociales progresistas. Pero se necesitan profundas reformas para hacer de la administración un aparato al servicio de todo el pueblo, conocido y controlado por el pueblo. Pensamos que estas reformas han de seguir en estos momentos los siguientes criterios:

Clarificación de la gestión administrativa Hay que delimitar claramente cuáles son las competencias y responsabilidades de los políticos elegidos por el pueblo y cuáles las de los funcionarios. A la vez, garantizar la publicidad de todos los actos administrativos y de la gestión económica, pra evitar la corrupción y la mala utilización de los fondos públicos.

Racionalización de las estructuras y del trabajo administrativo

Es necesario eliminar las competencias yuxtapuestas y la multiplicación de los organismos; suprimir los burocratismos estériles, la rutina administrativa; ir a una Administración agil y eficaz, que incorpore a su funcionamiento todos los avances técnicos.

Neutralidad política de la función pública

. Establecer el carácter exclusivamente técnico y profesional de la función pública: garantizar que las decisiones de los políticos no serán tergiversadas, falseadas o anuladas por intromisiones de los funcionarios. Garantizar a los funcionarios la independencia profesional en relación a los gobernantes, su derecho a la crítica y, nturalmente a la desobediencia ante órdenes manifiestamente ilegales.

Participación de los funcionarios en la organización administrativa

Es necesario que los trabajadores de la Administración se incorporen a este proceso de reforma, dándoles voz y voto en todas las cuestiones que afecten a los aspectos técnicos, organizativos y de personal. Su acceso a comisiones paritarias a todos los niveles, junto con los cargos políticos y formas de representación populares ha de constituir el aspecto central de esta participación.

PSUC: Por una Administrción Pública Catalana

Una condición imprescindible para el restablecimiento de la democracia es la devolución a Cataluña de los principios e instituciones del Estatuto del 32. Para ejercer realmente la autonomía, la Generalitat deberá disponer de una Administración propia, catalana. El PSUC propone al respecto los siguientes principios básicos:

Creación de una Administración unitaria de la Generalitat
a partir de la inmediata reestructuración de las competencias de los actuales organismos e instituciones estatales que se traspasen a la Generalitat y de los servicios e instituciones que dependen de las actuales Diputaciones. REconocimiento del derecho de los funcionrios de la Administración estatal a incorporarse a la Administración de la Generalitat a medida que se verifiquen el traspaso de competencias.

Descentralización administrativa
Creación de órganos administrativos de carácter comarcal e intercomarcal. Actualización de la ley Municipal de 1934, para avanzar hacia una amplia autonomía de los municipios, aumentando su capacidad de gestión en especial en aquellas competencias (enseñanza, sanidad, equipamientos, política territorial...) en las que la participación popular necesita de un mrco mucho más próximo a los ciudadanos para su ejercicio real.

Implantación del catalán como idioma oficial
Esta implantación deberá ser progresiva, a partir de un periódico de doble oficialidad del catalán y del castellano. Se garantizarán en todo caso el uso del castellano a los castellano parlantes. Pleno uso del catalán en todos los actos administrativos. Fomento del aprendizaje del catalán entre los funcionarios de origen no catalán, pero prescindiendo de cualquier tipo de coacción.

PSUC: Por la reconciliación en la Administración Pública

El franquismo, nada más acabada la guerra civil realizó en la Administración una enorme depuración política. Miles de funcionarios fueron fusilados, encarcelados, o bien despedidos. Muchos fueron al exilio. Una conquista de la democracia debe ser la reparación de estos hechos; y una conquista de la reconciliación nacional será el no repetirlos ahora. El PSUC propone:

Reincorporación inmediata de los funcionarios depurados
Reconocimiento de sus derechos, incluyendo los de los jubilados y los de las viudas.

Renuncia a cualquier medida de depuración política
entre los funcionarios, sea cual sea su ideología, y el uso político que hayan hecho de su cargo administrativo el franquismo.

G Abello DL B 26697 1977

Garantía de reconversión de los trabajadores de la CNS y del Movimiento

A partir de la total desaparición de estos aparatos del franquismo, reconocimiento del carácter profesional de la relación de estos trabajadores con el Estado, incorporándolos, con igualdad de derechos respecto a los otros trabajadores, a la Administración Civil.

PSUC: Por los derechos de los funcionarios

En los últimos años se ha iniciado con fuerza el movimiento de los trabajadores de la Administración por sus reivindicaciones. La rigidez del sistema de acceso a base de oposiciones memorísticas; la multiplicidad de cuerpos cerrados, que impiden la promoción profesional; la estructura desfasada y compleja de los salarios, que facilitan las arbitrariedades; la falta de Seguridad Social; las pensiones de miseria, de todo esto forma parte de las condiciones de trabajo de los funcionarios hoy. Por otra parte, carecen de todos los derechos sindicales y tienen restringidos los políticos.

Nosotros pensamos que es imprescindible una modificación substancial de las condiciones de trabajo de los funcionarios, que ha de basarse en la equiparación a las formas de relación laboral vigentes, creando además los mecanismos jurídicos específicos que garanticen la neutralidad política y las transparencia de la función pública: Sólo la dignificación de las condiciones de trabajo de los funcionarios hará posible una Administración eficaz y al servicio del pueblo. Nuestras propuestas son:

Reconocimiento de los derechos sindicales

Libertad de sindicación, derecho de reunión de expresión, de huelga, de negociación; garantías a los representantes sindicales. Para ejercitar desde ahora estos derechos, el PSUC apoya la afiliación a un sindicato autónomo, democrático y pluralista y convergencia con el movimiento obrero. Esta opción se concreta hoy en Cataluña en el STAC, Sindicato de Trabajadores de la Administración Pública de Cataluña.

Nuevo sistema de retribuciones

basado en un único concepto retributivo, con pagas extras, prestaciones sociales y derechos pasivos en función del sueldo real y sometido a revisión periódica y negociada. Transitoriamente, aumento general de los sueldos más bajos, garantizando que ninguno esté por debajo del salario mínimo interprofesional.

Supresión del sistema de cuerpos

Sustitución por un sistema abierto de categorías profesionales, con un sistema de acceso a base de pruebas objetivas. Creación de un programa permanente de formación y promoción profesionales, a partir de la reapertura de la Escuela de Administración Pública de la Generalitat. Inicio inmediato de un proceso de recalificación de los puestos de trabajo.

Reconocimiento de los derechos laborales

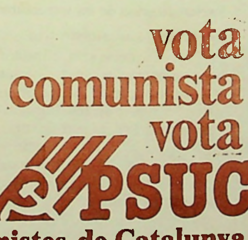
Sustitución del régimen disciplinario por una reglamentación de tipo laboral. Incorporación al régimen general de la Seguridad Social. Renuncia al despido, de los trabajadores eventuales por más de seis meses de permanencia en la Administración, y garantía a todos de la estabilidad en el trabajo.

PSUC: Socialisme en llibertat

La batalla por unas elecciones libres y por una victoria electoral de las fuerzas democráticas creará la posibilidad de avanzar pacífica y libremente hacia un nuevo modelo de sociedad basado en la creciente satisfacción de las necesidades colectivas y no en los intereses privados del capital monopolista.

El PSUC es ya una fuerza decisiva en este combate por las libertades, la democracia y el socialismo. Pero este proyecto no triunfará sin la participación y la movilización de la clase obrera, de todas las clases populares, y también de los trabajadores de la Administración Pública, en la lucha por unas elecciones libres y por una victoria electoral de las fuerzas democráticas, y en la lucha por la consolidación de la democracia y por el socialismo.

En esta batalla electoral, el PSUC presenta sus candidatos a los trabajadores y a todo el pueblo de Cataluña, invitándoles a votar por ellos.

El partit dels comunistes de Catalunya

ESQUERRA DE L'EIXAMPLA

BARRI DE SANT ANTONI

QUI SOM

I QUE VOLEM

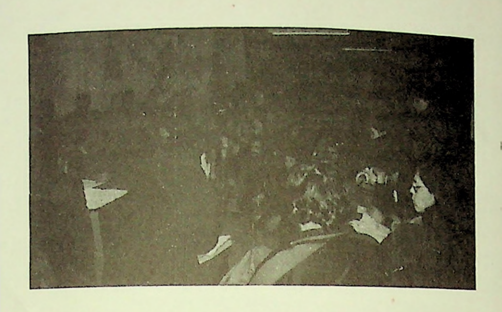
Local Esquerra de l'Eixampla: Muntaner 109 pral 2ª
Local provisional St. Antoni : Sepulveda 171 3º 1ª

QUI SOM ELS COMUNISTES DEL BARRI

De fa anys que al nostre barri hi ha membres del P.S.U.C. que treballen per a reconstruïr la vida associativa del diversos sectors de la població, per a defensar les reivindicacions dels treballadors i les classes populars, per a estendre les lluites per la llibertat, la democràcia i l'autonomia que el nostre poble ha portat a terme.

Els membres del P.S.U.C. de l'Esquerra de l'Eixampla i del Barri de Sant Antoni hem col.laborat activament a posar dempeus les Associacions de Veïns i a ferles autèntiques organitzacions representatives i defensores dels interessos del barri, estem presents entre els treballadors de les principals empreses radicades a la zona, entre els petits comerciants i industriales i treballadors autònoms, entre els funcionaris, mestres, advocats i professionals de la sanitat, entre les mestresses de casa, els jubilats i el joves del nostre barri.

La secció del nostre barri del P.S.U.C. ha fet un important salt endavant en els darrers mesos. Ja en el mes de gener varem intentar donar-nos a coneixer públicament amb un acte convocat a l'Escola Industrial que va ser prohibit a darrera hora. La inauguració del local de la secció (c/Muntaner, 109), per les mateixes dates, va permetre que un gran nombre de veïns del barri poguessin establir contacte amb nosaltres i incorporar-se a les activitats del partit. La legalització, finalment arribada, dels comunistes catalans, ens ha permès obrir noves perspectives de desenvolupament cap a la construcció d'un partit de masses plenament insert entre la població. Actualment, la nostra secció està composta per vuit agrupacions (del moviment popular i residents al barri, dels treballadors del petit metall, arts gràfiques i serveis, de l'Hospital Clínic, etc.) que sumen uns quants centenars de persones, en constant creixement.

Una reunio de la secció

canviar les coses

El nostre barri, per la lògica mateixa del sistema capitalista, està sotmès a un procés de transformació doble:

D'una banda, tenit ja escasses indústries, es va convertint en un «centre de negocis» on hi instal.len llurs locals les oficines de les empreses, els bancs, els comerços i l'Administració pública.

D'altra banda, els antics habitatges, majoritariament de lloguer, són substituïts per vivendes de compra, que són les que ofereixen major rendibilitat a les inmobiliáries, gracies a les ordenances que permeten major alçaria i profunditat de construcció, ocupació d'interiors d'illa i utilizació del subsol per a pàrkings.

Aquest doble procés converteix el barri en una zona amorfa i despersonalitzada, incòmode, superpoblat i ple de sorolls, amb la vida col.lectiva atomizada, pèrdua de personalitat dels barris històrics, etc.

Els comunistes considerem fonamental reconstruïr la vida social del conjunt de la població, base de la democràcia i de les transformacions socials progressives, i per això defensem concretament aquestes objectius:

- Salvar el patrimoni de la ciutat, inclosos aquells aspectes de més valor artístic, històric i cultural, com ara la casa Golferics, tan reivindicada.
- Recuperar espais d'ús públic, zones verdes, edificis, etc., que permetin refer la vida col.lectiva. Entre ells, avui el principal objectiu és aconseguir que el terreny de l'escorxador sigui per al barri.
- Racionalitzar el tràfic i la vialitat, impedint la degradació, de fums, sorolls, contaminació, etc., que, a causa de la prioritat donada al transport privat, fan el barri inhabitable. Les protestes dels veïns del carrer Valencia refermen l'exigencia de desviar el tràfic pesat per les afores de Barcelona i fer el III cinturó gratuïit.
- Aconseguir l'accés de la població als necessaris equipaments d'ensenyament, sanitat, etc., gratuïts i en bones condicions.
- Recuperar la nostra identitat i memòria col.lectiva, expressada en noms de carrers (l'Avda. de Roma, abans Avda. de la Generalitat), monuments (al dr. Robert, a Francesc Layret, etc.), festes majors de barri, diades populars.
- Intervenir directament en la gestió municipal, de cara a un funcionament democràtic dels Ajuntaments i la consecució d'una nova legislació i planificació urbana que satisfaci els punts anteriors. Seran especialment importants les properes eleccions municipals per a elegir els representants autèntics de la ciutat i dels barris, sanejar l'Ajuntament i obrir una nova via de govern democràtic de Barcelona.
- Refer la vida associativa, amb la potenciació dels nuclis organizatius existents: cooperatives, centres d'esport i lleure, i especialment les Associacions de Veïns. El recent decret obligant a les Associacions a cambiar de nom és un intent de crear altres Associacions «fantasmes» que defensin els interessos dels qui han estat governant fins ara, i de dividir el moviment popular dels barris. Defensem que les Associacions mantinguin els noms dels nostres barris, i que siguin unitàries, representatives i democràtiques, de cara a defensar els interessos de tots els veïns i intervenir en la gestió dels assumtes del barri i la ciutat.

GUANYAR LA DEMOCRACIA

La consecució d'asquestes objectius només podrà ser un resultat de la voluntat popular i de la gestió dels representants del poble democràticament elegits.

En les properes eleccions a Corts, tots aquests problemes que aquí hem apuntat i molts d'altres de fons a tot el país (la consecució de condicions de vida i de treball dignes per a tothom, acabar amb la corrupció i l'especulació, posar els centres principals de l'economia al servei del poble, etc.) no quedaran sol.lucionats, però podran ser abordats des d'aleshores si el conjunt de les forces democràtiques obtenim una àmplia majoria i podem aïllar els que volen continuar amb les institucions franquistes i els interessos defensats per la dictadura de tots aquests anys.

— Per a guanyar la llibertat sense exclusion i l'amnistia total.
— Per a dotar al país d'una Constitució democràtica que creï les bases d'una convivència pacífica entre els espanyols i permeti progresius avenços socials.
— Per restablir l'Estatut d'Autonomía de Catalunya i les seves institucions.
— Per a fer front a la crisi econòmica amb una política de recuperació que no faci pagar els plats trencats als treballadors, sinó que reparteixi les càrregues sobre el conjunt de la societat i especialment sobre els sectors de rendes més elevades.

Del resultat de les properes eleccions a Corts depèn que poguem aconseguir aquestes objectius o que segueixin manant els qui ho han fet en els darrers quaranta anys.

Treballadors, empleats, funcionaris, professionals, mestresses de casa, jubilats, petits i mitjans empresaris: us convidem a votar les candidatures del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

EL Secretari general del PSUC, Gregori Lopez Raimundo, que es veí del barri, va asistir a la inauguració del nostre local

El partit dels comunistes de Catalunya

Durant la campanya electoral ens trobareu:

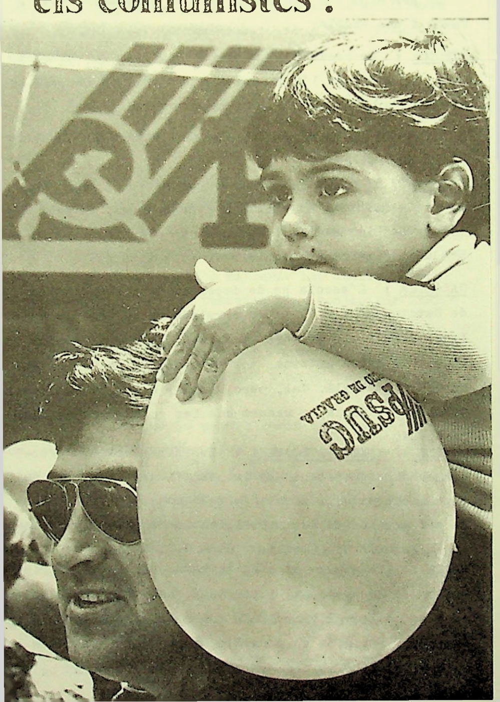
CADA DIMARTS	De 19 a 21 h. sortida metro Diagonal
CADA DIMECRES	De 19 a 21 h. sortida metro Entença
CADA DIJOUS	De 19 a 21 h. sortida metro Urgell
CADA DISSABTE	D'11 a 14 h. al mecat del Ninot i a l'encreuament Manso-Borrell
CADA DIUMENGE	D'11 a 14 h. a l'encreuament Tamarit-Borrell

i al locals de la secció de 7 a 9,30 del vespre.

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

L'ensenyament al barri Que proposem els comunistes?

L'ENSENYAMENT A LA BARCELONA VELLA

¿Que proposem els comunistes?

Proposta dels comunistes per avançar en la transformació democrática de l'escola.

L'escola avui és importantíssima, per a tots i cada un dels ciutadans. Del nivell d'estudis de cada persona depén la seva feina en l'edat adulta i el seu nivell d'gressos. Del que s'hi aprén, depén el que els individus puguin formar-se en una mentalitat democràtica, i en la seva cultura d'origen.

Es per això que els comunistes de Catalunya estem a favor d'una escola:

PUBLICA : La creació d'un sistema escolar suficient no ha de dependre de l'iniciativa privada, sinó que els organismes públics en son els responsables.

GRATUITA : La gratuïtat ha de ser total i ha d'abarca: tot el sitema escolar.

UNIFICADA : Totes les escoles han de tenir unes semblants condicions materials i pedagògiques, de gran qualitat, per impedir la diferència de nivells que avui es produeix i per tant, impedir la selectivitat.

CATALANA : L'escola ha de dependre de la Generalitat de Catalunya, i ha d'estar arrelada en la cultura catalana. Durant els primers anys, cada nen ha d'apendre en la seva llengua materna, amb introducció posterior del català o castellà. Cal, però, tendir a la catalanitzaci total de l'escola, a mesura que les condicions ho facin possible.

GESTIONADA DEMOCRATICAMENT : Les diverses forces socials han d'intervenir en la planificació i gestió del sitema educatiu. A nivell de cada centre, l'escola ha de ser gestionada per un col.lectiu de pares i mestres que assegurin el pluralisme dins de l'escola.

LAICA : L'ensenyament s'ha de basar en una visió científica de la realitat, i per tant, ha d'esser independent de qualsevol vinculació religiosa o política. L'ensenyament religiós es donarà al marge dels programes escolars, en aquells centres o barris on els pares ho demanen.

Damunt aquestes bases, cal construir un sistema escolar d'una alta qualitat educativa, que renovi els mètodes pedagògics a partir de la gran tradició pedagògica catalana, i que respongui, en cada moment, a les necessitats educatives de la població.

La situació escolar al barri de Barcelona Vella i alternatives que proposem.

El franquisme ha conduit l'ensenyament a una situació de degradació a tots els nivells i per tant la tasca de reconstrucció de l'escola és una responsabilitat urgent de totes les forces democràtiques i progressistes i de tots els sectors afectats.

Els comunistes de Catalunya considerem que l'alternativa global que acabem d'exposar no es pot assolir totalment de forma inmediata sinó a passos progressius.

Es per això que cal abordar ara ja una sèrie de mesures que evitin l'augment de la degradació actual.

La situació en el nostre barri es la següent:

Guarderies i parvularis

A la Barcelona Vella hi ha 1.347 places escolars per a nens de menys de 6 anys. Aquests llocs estan en 6 parvularis i 22 aules en escoles de EGB.

Només un 15% d'aquets llocs son estatals, 85% son privats o religiosos i per tant les families els paguen al seu preu de cost.

Segons un recent estudi del Ajuntament de Barcelona que no ha estat publicat, cal construir 45 aules per a nens de 0 a 6 anys, per a cubrir les necessitats inmediates. (Per a resoldre definitivament el problema, instal.lant només 2o nens per classe -que es un màxim amb nens petits- caldria construir-ne 67.)

Els veïns del barri han aconseguit ja resoltats importants per la seva lluita en aquest camp, com la guardería Puigmal, amb 55 places. S'està intentant aconsegui-ne una altra al carrer Comerç. Però, com veieu estem encara molt lluny d'una solució adecuada al problema.

Cal donar-se compte que l'escolarització unificada en aquesta etapa és molt important, per que permet que els nens comencin la EGB ja amb una base.

Per tant, és molt necessari arribar a tenir, al barri- el nombre de guarderies i parvularis adequats que permetin, d'altre banda alliberar de tantes angúnies a la dona que treballa fora de casa i té fills petits.

EGB

Per aquesta etapa, (6 a 13 anys), la situació del barri és la següent:

Nens de 6 a 13 anys	Escolaritzats	Falten al barri
7.058	6.994	64 places

Veiem que les places existents son gairebé suficients per a la població infantil. Ara bé, d'aquestes places, només un 30% son estatals. El 70% restants son d'escoles religioses o privades. D'aquestes, només un 18% son subvencionades. Es a dir, que dels 7.000 nens del barri, 5725 han de pagar l'escola al seu preu de cost. Cal dir d'altre banda que la majoría d'aquestes escoles estan molt mal instal.lades i s'hauríen de renovar i refer.

Proposem com a alternativa inmediata per abordar aquesta situació:

- Que els nous augments de pressupostos del Ministeri es destinin a la construcció de Centres públics.
- Redistribució de les actuals subvencions (ara en síntesi mes favorables a les escoles grans de la párt alta) en benefici de la petita i mitjana escola, majoritària al nostre barri.
- Control de las subvencions a cada escola per organismes democràtics que incoguin mestres i associacions de pares junt amb altres funcions (planificació pedagògica del centre, de la qualitat de l'ensenyament, etc).

BUP i Formació Professional

El nostre barri hi ha 3641 persones que tenen de 14 a 17 anys. D'aquestes, només 678 estudien Formació Professionali 1188 estudien BUP. Així, menys de la meitat d'aquests joves segueixen els estudis més enllà dels 14 anys, quan, segons la Llei d'Educació de 1970, tothom ha de seguir estudiant al menys fins a 16 anys.

Al mateix temps, no hi ha a la Barcelona Vella cap institut de ensenyament mitjà ni cap escola professional de l'Estat. Les úniques escoles per aquests ensenyaments son, al nostre barri, privades.

Cal aconseguir, de manera inmediata, almenys un institut i una escola de Formació Professional. S'ha pensat, per exemple, en el solar que avui ocupa el Cine Triunfo, que tal com està avui el barri s'embla el més adequat per a construir un equipament escolar important que comprengui parvulari, escola d'EGB, escola de FP, etc. Seria necessari veure les possibilitats de construcció en altres solars també, ja que els pocs llocs lliures són reclamats per la oonstrucció de serveis diversos: sanitat,etc...

Escoles especials

Un altre qüestió a abordar és la creació de llocs escolars per infants subnormals o deficitaris fisicament.

Així mateix, cal que l'escola compleixi la tasca de Formació d'adults (ensenyament del català, etc...).

Així aconseguir un institut, una escola professional parvularis i guarderies suficients, son les tasques més inmediates. En segón lloc millorar les escoles d'EGB, moltes de les quals no reuneixen les condicions legals per a ser edificis escolars. En tercer lloc, avançar cap a la gratuitat i establir unes formes de control de les subvencions que permeti ajudar a aquelles escoles que més ho necessitin.

Per tot aixó cal la participació dels pares a través de les Associacions de Pares i de la Associació de Veïns, i cal també la participació de les entitats cíviques.

En el present context electoral el PSUC presenta aquests punts d'alternativa i assumeix el compromís de durlos a terme amb l'ajut vostre i del vostre VOT, per a l'aconsolidació de la democràcia i del procés general d'avenc cap a una forma superior d'organització de la societat que per a nosaltres és el SOCIALISME.

Col.lectiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya a la Barcelona Vella.

PER UN ENSENYAMENT
LLIURE

PER UN ENSENYAMENT
PER A TOTHOM

Vota comunista
Vota

SECCIÓ
BARCELONA VELLA

MANIFEST NATURISTA

Raons, problemàtiques, necessitats i reivindicacions naturistes que afecten més profundament a les classes populars.

AGRUPACIO NATURISTA del

PSUC

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Raons

El Capitalisme, amb el producte de l'explotació de la força de treball de la classe obrera, ha aconseguit històricament mantenir el domini econòmic, polític i social.

Però, avui dia, en el procés creixent de generalització de llurs formes d'explotació, dues de noves han adquirit categoria superior, conjuntament amb la primera.

Una es l'explotació de les necessitats de consum, a les quals el Capitalisme serveix venent el propi producte generat per les forces del treball i la cultura, obtenint amb l'esmentada operació un benefici major.

Però la producció, que hauria de fer-se planificada qualitativament, quantitativament i distributivament en base a les necessitats justes i reals de la població, es realitza de forma anàrquica i irracional, amb mires només al benefici, amb risc i menyspreu total per a l'esforç invertit i per a les necessitats reals de l'home, regulades per lleis biològiques, generant productes i serveis incorrectes, superflus i innecessaris.

La publicitat, la informació dirigida i una educació alienant al servei de les pròpies estructures, forjades per servir els interessos del sistema, s'encarreguen d'oferir i imposar al poble el consum dels esmentats productes i serveis, que, a més d'innecessaris i superflus, són adulterats i de falsa qualitat, amb greu deteriorament de l'equilibri o salut física i psíquica, individual i social.

Amb la primera i la segona forma d'explotació, a més, absorbeix el màxim d'energies i ocupació de les masses, amb la qual cosa aconsegueix confondre-les i alienar-les intencionadament, debilitant i destruint la seva natural i correcta tendència envers l'evolució, el progrés i la llibertat, negant-los les condicions necessàries per realitzar-se correctament com a persones.

La tercera forma d'explotació, el Capital -

l'exerceix consumint, esgotant i destruint, arbitràriament i innecessàriament, totes les riqueses de la natura, els recursos naturals que formen la reserva per a la subsistència de la Humanitat, primeres matèries, subsòl, sòl i medi ambient, provocant la destrucció dels ritmes i cicles ecològics, amb efectes a cops irreversibles, i tot amb greus conseqüències i risc per a la subsistència de la Humanitat.

Per Catalunya, alternatives Naturistes

L'aplicació urgent d'una política integral i coherent al servei de les justes necessitats de consum del poble, que elimini els mitjans de manipulació de les esmentades necessitats i que gestioni l'ús i la recuperació de la Natura, portarà a avançar en la correcció d'algunes de les problemàtiques naturistes del moment actual que afecten greument a Catalunya.

Però això no és possible si els interessos sense escrúpols sorgits del si de la Dictadura, que han actuat a sac sobre els costums, formes i condicions de vida, cultura i terra del poble català, segueixen operant, ja sigui en la continuïtat del franquisme, ja sigui en el govern de partits o opcions polítiques als quals s'acullin els seus seguidors.

L'alternativa veritablement democràtica amb presència i participació de les masses en el marc de les nostres institucions, encapçalades per la Generalitat de Catalunya i un règim de llibertats a l'entorn de l'Estatut d'Autonomia, haurà d'ésser el marc idoni que ens permetrà aconseguir els primers objectius d'urgència per avançar en la conquesta de condicions superiors de vida, pas davanter i essencial per a la marxa envers el socialisme, pel qual els comunistes lluiten i seguirem lluitant, ja que sols en les estructures polítiques i econòmiques del socialisme podrem trobar les condicions socials necessàries per assolir una veritable QUALITAT DE VIDA on l'Home trobi el seu equilibri o SALUT amb harmonia amb la Natura.

Objectius Urgents

Avui ja, i per la propera etapa d'alternatives democràtiques, davant dels problemes del consum i dels factors que incideixen en les condicions de qualitat de vida, PROPUGNEM:

1.- Denunciar la proliferació d'indústries innecessàries dedicades a la fabricació de productes sintètics i superelaborats perjudicials per a la salut; les indústries de transformació i manipulats adulterants, contaminants i les que mitjançant una automatització excessiva tendeixin a l'alienació i despersonalització del treball. Exigir llur eliminació o reconversió.

2.- El consum d'aliments naturals, frescos i directes de productor a consumidor, així com la recuperació i la reordenació de les zones agrícoles pròximes als centres de consum, enfront de la comercialització especulativa que allunya i destrueix les zones naturals de producció, encareix i degrada els aliments.

3.- El desenvolupament de la investigació i els mitjans d'educació alimentària al servei del consumidor, davant la proliferació de la irracionalitat de costums alimentaris generadors tant de malalties carencials com cardiovasculars, cròniques i degeneratives, donades per deficiències, desequilibris i excessos d'alimentació.

4.- El control del desenvolupament urbà, l'aplicació de mesures contra l'especulació de sòl i el foment d'equipaments i serveis col-lectius, davant del barraquisme vertical i la doble vivenda, la contaminació, el soroll i l'excés de circulació. Exigir el compliment i la revisió de la legislació vigent en matèria d'ordenació del sòl i la vivenda.

Cal que el benestar i la salut social s'anteposin als interessos privats.

La concentració dels centres de vida, treball i serveis, com a mesura indispensa-

ble en favor de l'economia i la salut, i - contra l'estress, causa de malalties psico-somàtiques.

5.- Una informació no manipulada per interessos privats ni grups de pressió, eliminant la publicitat i altres formes d'alienació al servei dels esmentats interessos en els mitjans de comunicació social.

6.- Una estricta normativa sobre l'hàbit de fumar en llocs tancats i serveis públics, i centres i activitats docents.

Supressió de la publicitat sobre el tabac i les begudes alcohòliques, en benefici d'una informació dels seus efectes nocius - per a la salut, i eradicació del consum de drogues.

7.- El foment d'amplis espais lliures, mitjans per a la pràctica de l'esport, la promoció cultural i la relació social, per al desenvolupament físic i intel-lectual, en - llocs pròxims als centres de vida.

8.- El control democràtic i la implantació d'una Seguretat Social idèntica per a tota la població, que cobreixi totes les eventualitats de la vida.

El control de la fabricació i l'ús de medicaments.

Així mateix, davant dels problemes lligats a - la Natura, P R O P U G N E M :

1.- Un ús racional de les actuals fonts - energètiques en funció de les seves reserves, amb el progressiu estudi i ús d'energies inagotables i no contaminants com la - solar, atès que l'ús indiscriminat i abusiu de l'energia ha conduït a la greu crisi - energètica i a la perillosa proliferació de centrals nuclears.

2.- El foment de mètodes de cultiu natural en l'agricultura, enfront de l'abús d'insecticides i fertilitzants químics, pels seus efectes contaminants del sòl i les aigües, i la seva transmissió als organismes per - mitjà de l'alimentació, amb greus efectes - sobre la salut i l'equilibri ecològic.

3.- La gestió racional i democràtica de la Natura, enfront de la seva progressiva privatització, contaminació, destrucció i esgotament de les seves reserves.

I l'aplicació de les mesures necessàries per eradicar urgentment les causes dels desequilibris ecològics i recuperar les condicions naturals perdudes.

P R O P U G N E M, aleshores, que es deroguin les lleis que injustament mantenen situacions de privació de llibertat, vincles o lligams repressius i discriminatoris en la vida de la persona, en el si de la família i la societat, causants de desequilibris psíquics i socials, i obstacle, aleshores, perquè puguem exercir la capacitat que, com tothom, els catalans tenim per lluitar per la SOCIETAT ALTERNATIVA on es donin les condicions de QUALITAT I MITJANS DE VIDA que necessitem.

El Marc Polític

El contingut teòric i les consequents lluites dels comunistes del PSUC, el nostre partit, els nostres programes de política general i el manifest electoral, i les masses explotades, vertaderes protagonistes de les transformacions revolucionàries dels pobles, situen el marc idoni per a la satisfacció de les necessitats naturistes de Catalunya.

Agrupació NATURISTA del
PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT
DE CATALUNYA

LOCAL DE L'AGRUPACIO: Casp, 45

BARCELONA

Dona

els teus problemes són problemes polítics

DONA:

— Si el sou t'és cada dia més petit, mentre que els preus continuen augmentant

— Si vols un lloc de treball per gaudir d'una autonomia més gran, i no el trobes

— Si la cura de la casa i dels fills t'és incompatible amb una jornada normal de feina

— Si, malgrat tot, tens un lloc de treball i ets víctima de la gran injustícia de:

- • Importants diferènces salarials, sota la forma enganyosa de categories professionals distintes entre homes i dones per a una mateixa feina i igual productivitat

- • Impossibilitat de promoció, agravada pel difícil accés a la formació professional

- • Tractament diferent en els beneficis de la Seguretat Social amb una cotització igual

— Si, educada des de sempre per a ser mare, et trobes, tanmateix, davant una societat injusta que no accepta una maternitat lliure i voluntària

— Si vols per a les teves filles i fills una educació no discriminatòria i lliure de prejudicis

— Si vols caviar la teva existència, però et sents aïllada, impotent i tota sola davant una societat que refusa la teva participació

— Si ets activa, amb inquietudes, i lluites per fer-te sentir. Si saps que la teva vida no canviarà sense una transformació radical de la societat

Si lluiten unides podran resoldre els seus problemes

El PSUC ofereix el marc polític per densenvolupar aquesta lluita

els teus problemes són problemes polítics no es resoldran amb renúncies, abnegació i resignació.

Perquè no són problemes personals, sinó que afecten el conjunt de totes les dones
Perquè cal canviar moltes coses a fi que la situació de la dona canviï
Perquè cal lluitar per:

— L a igualtat de drets de l'home i la dona dins el matrimoni

— La igualtat de drets per a tots els fills, nascuts tant dins el matrimoni com fora

— El dret al divorci

— El control de la natalitat i una sexualitat lliure, cosa que es concreta en una informació i formació sexual adequades, mètodes anticonceptius a càrrec de la Seguretat Social i llei d'avortament

— Guarderies i serveis col.lectius, gestionat democràticament, que facin possible l'accés a la feina i la projecció social de les dones, tot alliberant-les de gran part de las feines de casa, cura dels fills i vells, etc.

— Un sistema educatiu públic i gratuït, amb coeducació a tots els nivells, que possibiliti una formació igual i, per tant, una posterior promoció professional, per a dones i homes.

— Un marc social nou on sigui possible d'anar progressant cap a una societat en què no hi pugui haver cap mena d'opressió: ni econòmica, ni sexista, ni nacional, ni racista.

FIR, Artes Gráficas - Gran Vial, 9 - Montornés del Vallés (Barcelona) DEPOSITO LEGAL B-24.[illegible]/1.977

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit dels comunistes de Catalunya, en incloure dins el seu programa la consecució per a Catalunya de l'Estatut del 32, exigeix l'anul.lació de les lleis que discriminen la dona, i la recuperació dels drets que la dona va gaudir a Catalunya durant el govern de la Generalitat.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit dels comunistes de Catalunya, juntament amb altres partits democràtics, assegura una nova direcció política que lluitarà per a solucionar la crisi econòmica, posar fi a l'atur, crear llocs de feina per a tothom i facilitar els serveis col.lectius necessaris.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya, partit dels comunistes de Catalunya, és la millor garantia de democràcia dins el marc de la qual es pot anar transformant la societat a fi que **la dona pugui continuar avançant fins al seu alliberament total.**

vota
comunista
vota

